

AANTEKENINGEN

OVER

P Y R A L I D E N

MET BESCHRIJVING VAN NIEUWE GENERA EN SOORTEN.

DOOR

P. C. T. SNELLEN.

(Pl. 5 en 6.)

Een aantal beschrijvingen van nieuwe genera en soorten der Pyraliden, met aantekeningen over reeds bekende species, ten deele over niet tot mijne collectie behorende voorwerpen verzameld hebbende, wensch ik die thans te publiceeren. Althans bij sommige soorten ben ik in staat mijne beschrijvingen vergezeld te doen gaan van goede afbeeldingen, meest door Dr. Henri W. de Graaf, te Leiden, maar ook door den heer H. A. de Vos tot Nederveen Cappel te Apeldoorn, voor mij gemaakt. Gaarne had ik van al de nieuwe soorten goede gekleurde afbeeldingen het licht doen zien, maar het getal platen zoude dan te groot geworden zijn.

Een gedeelte der nieuwe soorten ben ik verschuldigd aan de welwillendheid van Dr. A. C. Oudemans Jzn., vroeger te 's Gravenhage, thans te Sneek. Zij zijn door den heer G. J. Oudemans op Java gevangen. Andere ontving ik van wijlen Mr. Th. F. Lucassen en ik geloof inderdaad verplicht te zijn, het door deze beide heeren verzamelde ten meesten nutte der wetenschap te bewerken.

Waar bij de genera geene nadere citaten zijn gegeven, raadplege men: Guenée, Deltoides en Pyralites, Paris, 1854 en Lederer, Beitrag zur Kenntniss der Pyraliden, (Wien. Ent. Monatschrift VII (1863).

Ziehier eene lijst der behandelde soorten:

1. Chrysauge Bifasciata Led.
2. Homalochroa Aestivalis Led.
3. Coenodomus Hockingii Wals.
4. Genus Oryba Walk. (Orybina Snell.).
5. Goossensia Darabitalis Snell. nov. spec.
6. Stenmatophora Fracticornalis Snell. nov. spec.
7. Genus Cecidipta Berg.
8. Asopia Hampsonialis Snell. nov. spec.
9. » Subregalis Snell. id.
10. » Divagalis Snell. id.
11. Endotricha Eoidalis Snell. id.
12. » Suavalis Snell. id.
13. » Approximalis Snell. id.
14. Eudorina Aurantiacalis Snell. nov. gen. et spec.
15. » Brunnealis Snell. nov. spec.
16. » Incrustalis Snell. id.
17. Botys Ictericalis Snell. id.
18. » Fuscocilialis Snell. id.
19. » Fuscinervalis Snell. id.
20. Dolichosticha Subvenilialis Snell. nov. spec.
21. Stenophyes Histricalis Walk., Moore.
22. Filodes Costivitalis Guen.
23. » (Tyspanodes) Flavolimbalis Snell. nov. spec.
24. Conogethes Semistrigalis Snell. nov. spec.

25. *Cliniodes Paucilinealis* Snell. nov. spec.
 26. *Margaronia Tritonalis* Snell. id.
 27. » *Amphitritalis* Guen.
 28. » *Angustalis* Snell. id.
 29. *Pitama Nigricollis* Snell. id
 30. *Phakellura Abruptalis* Snell. id.
 31. *Glyphodes Pandectalis* Snell. id.
 32. » *Jaculalis* Snell.
 33. » *Naralis* Feld. en Rog. (an nov. spec.? Sub-naralis Snell.).
 34. » *Spectandalis* Snell. nov. spec.
 35. » *Dilectalis* Snell. id.
 36. » *Advenalis* Snell. id.
 37. *Plectrona Dohrni* Snell., nov. gen. et spec.
 38. *Analtes Crinipes* Feld. en Rog. (*Euthalanthia* Snell., nov. gen.).
 39. *Heterocnephes Venosa* Butl. (*Peribona* Snell. nov. gen.).
 40. *Psara Selenialis* Snell., nov. spec.
 41. *Agathodes Caliginosalis* Snell. id.
 42. *Stenia Tenellalis* Snell. id.
 43. *Ercta Dixialis* Snell. id.
 44. » *Pedicialis* Snell. id.
 45. *Coptobasis Möllingeri* Snell. id.
 46. *Nesarcha Bilunalis* Snell. id.
 47. *Hydriris Angustalis* Snell. id.
 48. *Hydrocampa Phlegetonalis* Snell., nov. spec.
 49. » *Exsolvalis* Snell.
 50. » *Coenosalis* Snell.; nov. spec.
 51. *Oligostigma Adjunctalis* Snell. id.
 52. *Musotima Incrustalis* Snell. id.
-

PYRALIDINA.

A. CHRYSAUGIDAE Led.

Genus **Chrysauge** Hübn., Led.

(Ragonot, Ann. Soc. Ent. de Fr. 1891, p. 468.)

1. **Bifasciata** Led., Beitrag p. 41, pl. 6, fig. 1.

Bij het exemplaar mijner collectie (Brazilië, Nieuw-Freiburg), loopt nog eene gegolfde, zwarte, naar boven verdikte lijn vóór den zwarten achterrand der achtervleugels, die ook smaller is dan op Lederer's afbeelding. Ander verschil zie ik niet en kan het opgegeven niet voor specifiek houden.

B. HOMALOCHROIDAE Led.

Genus **Homalochroa** Led.

(Ragonot, Ann. Soc. Ent. de Fr. 1891, p. 203.)

2. **Aestivalis** Led., Beitrag p. 42, pl. 6, fig. 3 (1863).

Hierbij behoort als een synonym: *Pyralopsis Divisa* Boisd., Cons. sur les Léop. du Guatemala p. 94 (1870), die als eene Lithoside werd beschreven. Verder volgens Druce, (Biol. Amer. cent. Lep. Het. I, p. 127), ook *Mapeta Xanthomelas* Walk., Cat. 27, p. 17.

De beide andere soorten die Boisduval, l. c. van zijn genus *Pyralopsis* opnoemt, (*Homalochroa* Feld. en *Guatemalteca* Feld.) ken ik niet in natura, doch daar bij het beschouwen der afbeeldingen in de Lepidoptera der Novara-reis al dadelijk in het oog loopt, hoeveel korter de palpen zijn dan bij *Aestivalis*, denk ik, dat zij niets met laatstgenoemde soort te maken hebben en tot geheel andere familiën behooren.

Baron von Nolcken bragt van zijne tweede reis naar Columbië, welker resultaten wel grootendeels te loor zijn gegaan, een man van *Aestivalis* mede, die zich in mijne collectie bevindt.

C. PYRALIDIDAE Led.

Genus **Coenodomus** Wals.

(Trans. Linn. Soc. Ser. II, Vol. V, part. 2, pag. 49 (1888).

3. **Hockingii** Wals., l. c. pag. 50, pl. V.

Een synonym dezer soort, die ook op Java voorkomt, is: *Alippa Anomala* Auriv., Ent. Tidskr. 1894, p. 176, fig. 9b. Zij is echter geene Cochliopodine, maar eene echte Pyralidine, wat reeds uit de goede afbeelding van den heer Aurivillius duidelijk blijkt.

Eene tweede soort van *Coenodomus* werd door den heer Hampson gepubliceerd, Illust. VIII, p. 127, pl. 154, fig. 16 (1891) onder den naam van *Rotundinidus*. Ik betwijfel het specifiek verschil van *Hockingii*.

De plaats van het genus *Coenodomus* is wel tusschen *Exarcha* Led. en *Stericta* Led.

4. Genus **Oryba** Walk.

Walker geeft dezen naam in zijnen Catalogus, deel 27, p. 10, aan een Pyraliden-genus, waarover ook: zie Snellen, Trans. Ent. Soc. of London 1890, p. 562 en Ragonot, Ann. Soc. Ent. de France 1891, p. 95. Maar het is Walker overkomen dat hij vergat, reeds in deel 8 van dien Catalogus, op p. 167 denzelfden naam voor een Sphingiden-genus te hebben aangewend. Daar het laatste ook wel regt van bestaan schijnt te hebben, dient het Pyraliden-genus te worden verdoopt en sla ik daarvoor den naam *Orybina* voor. Het is namelijk niet zeker, of *Orybia* Rag. (Ann. Soc. Ent. de France 1891, p. 35) wel hetzelfde genus is, als *Oryba* Walk., Snell., Trans. Ent. Soc. of London 1890, p. 562.

Genus **Goossensia** Rag.

(Ann. Soc. Ent. de France 1890, p. 195).

5. **Darabitaills** m. nov. spec.

Een ♂ van 31 mm. vlugt.

Bij de twee, door mij in den voorgaanden jaargang van dit Tijd-

schrift, op p. 73, beschreven soorten, kan ik thans eene derde voegen, waardoor het getal der tot dit genus behoorende op vier stijgt. Zij onderscheidt zich van de drie andere door niet groen, maar half geel en bruin gekleurde voorvleugels, terwijl de achtervleugels bruingrijs zijn.

Palpen, naar het schijnt (zij zijn niet goed geconserveerd), gevormd zooals bij *Cinnamomealis* m., bijpalpen zie ik niet. Kop weinig uitstekend; bijoogen duidelijk. Sprieten dun, naakt. Thorax, even als bij de andere soorten, kort, weinig gewelfd. Hij is, gelijk de overige tot hiertoe beschreven deelen, schorsbruin gekleurd.

Voorvleugels ongeveer gevormd als bij *Cinnamomealis* en *Lutealis*, maar de voorrand veel vlakker en voorbij de helft dikker beschubd, alsof er een omslag aanwezig ware, wat echter niet het geval is. De wortelhelft van den vleugel is leemkleurig okergeel, aan den wortel en langs den voorrand licht schorsbruin. Tweede helft van den vleugel licht schorsbruin, hare dikkere beschubbing aan den voorrand iets paarsachtig; zij is overigens geteekend met eene leemgele niervlek op de dwarsader die onderaan naauwelijks van de lichtere wortelhelft is gescheiden en met eene gebogen gele dwarsstreep, die door twee een weinig donkerder en iets getande lijnen begrensd wordt. Franjelijf fijn donker, bovenaan wortelwaarts fijn licht afgezet. Franje schorsbruin. Achtervleugels bruingrijs, tegen den achterrand, die even als de franje iets roodachtig is, met eene flauwe dikke donkere booglijn. Achterlijf graauwbruin.

Onderzijde graauwachtig schorsbruin, de wortelhelft der voorvleugels lichter, geelachtig, het derde vierde iets donkerder, als een breede dwarsband; de achtervleugels met eene booglijn als boven.

De aderen 3—5 der achtervleugels komen ongeveer uit één punt. Pooten als bij de beide bovenvermelde soorten.

Oost-Java, Res. Besoeki, Djember, 1300—2500 voet (Möllinger).
Collectie van den heer J. H. R. Neervoort van de Poll.

Genus *Stemmatophora* Guen., Led.

6. *Fracticornalis* m. nov. spec.

Een gave en een afgevlogene ♂; 16 en 17 mm.

Deze soort bezit de hoofdkenmerken van het genus volgens Lederer en onderscheidt zich van *Combustalis* en *Vibicalis* door een weinig smallere palpen maar vooral door dat de mannelijke sprieten in het midden iets verdikt en geknakt zijn, terwijl die verdikking aan de binnenzijde een paar stompe tandjes heeft en de sprietwortel ongewoon lang is. Het wijfje is mij onbekend; zeer waarschijnlijk zullen daar de sprieten geheel normaal van vorm zijn.

Kop, palpen, de fijn en lang bewimperde sprieten, de thorax en het achterlijf benevens de bovenzijde der vleugels zijn zeer donker, vrij dof aardachtig grijsbruin gekleurd. De teekening der bovenzijde bestaat uit twee iets geslingerde, evenwijdige, fijne lichte dwarslijnen die beiden aan den voorvleugelvoorraad breeder en vrij helderwit beginnen, doch verder vuilwit en naauwelijks zichtbaar zouden zijn, zoo zij niet eenigszins donkerder beschaduwd waren. Zij staan op de achtervleugels de helft nader bijeen. Tusschen deze lijnen is de grond donkerder en aan den voorrand der voorvleugels fijn wit gestippeld. Franjelij n zeer fijn vuilwit. Over den wortel der donkergrijze franje loopt eene bijna zwarte lijn.

De onderzijde is iets lichter en grijzer dan de bovenzijde. Zij vertoont slechts de buitenste der beide lichte dwarslijnen, die op de voorvleugels, onder het witte voorrandsstreepje zeer onduidelijk is. Ader 7—9 der voorvleugels zijn gesteeld; 3—5 der achtervleugels ontspringen dicht bijeen. Achterpooten geelachtig; de anderen grijsbruin.

De punt der voorvleugels is stomper dan bij *Vibicalis* en *Combustalis*.

Java (Ardjoeno), Dr. Heckmeijer. Leidsch Museum en mijne collectie.

7. Genus *Cecidipta* Berg.

(Stettiner Entom. Zeitung 1878, p. 230, pl. I, fig. 2 en 2 a—i).

Volgens Prof. Berg. behoort dit genus tot de Phyciden wat m.i. niet juist is. Uit de afbeelding der vleugeladeren ziet men namelijk dat 1°. ader 7 der voorvleugels aanwezig is en in den achterrandsrand uitloopt. Het hoofdkenmerk van de genoemde subfamilie ontbreekt dus. Buitendien is ader 1 der voorvleugels wortelwaarts gevorkt

en hunne ader 2 veel langer dan 3—5. Ik geloof dus dat de plaats van Cecidipta onder de Pyralidae of Botydae moet worden gezocht, maar de juiste kan ik niet aanduiden daar Prof. Berg ader 8 der achtervleugels niet nader beschrijft (de afbeelding laat op dit punt te wenschen over) en ook niet zegt of ader 10 dan wel 11 der voorvleugels ontbreekt. Welligt is Cecidipta verwant aan Deuterollyta. Vreemd komt het mij ook voor dat bij de beide seksen van *Cec. Excoecariae* de palpen verschillend zouden gevormd zijn en ook het ♀ gekamde sprieten bezit. Zouden hier twee soorten vermengd worden?

Genus **Asopia** Tr., Led.

8. *Hampsonialis* m.

Herculia Igniflualis Hamps., Illust. IX, p. 160, pl. 172, fig. 10 (1893), nec Moore, Lep. of Ceylon en Walker.

Deze door den heer Hampson zeer duidelijk afgebeelde soort is niet de *Igniflualis* van Moore en ook niet die van Walker, hoewel diens beschrijving alweder eenige aanleiding geeft tot de verwarring. Moore's en Walker's soort, door den laatstgenoemden naar een ♀ beschreven, moet aan den voorrand der voorvleugels twee gele vlekken en daar tusschen gele stippen hebben; die kenmerken bezit ook mijn Indisch, in Engeland door mij naar het Britsch Museum of naar de collectie van den heer Moore bestemd wijfje, maar niet de door den heer Hampson afgebeelde soort, waarvan ik ook een Javaanschen man heb. Deze heeft daarentegen langs de tweede helft van dien voorrand een geel veegje, maar geene gele stippen en de tweede der beide donkere dwarslijnen staat ongewoon nabij den achterrandsrand, op eene aan *Endotricha* herinnerende wijze.

Waarschijnlijk heeft de onduidelijke bestempeling van de grondkleur der bovenzijde (cervinus, fawn-colour), die zoo min op de eene als op de andere soort past, tot de dwaling aanleiding gegeven. *Igniflualis* is donker paarsachtig graauwbruin, *Hampsonialis* kaneelbruin, naar het roode trekkende. Ook *Hampsonialis* behoort tot *Dolichomia* Ragonot, een der genera waarin deze *Asopia* Led. verdeelt en die ik wel verwacht dat aangenomen zullen worden.

Het bedoelde Javaansche exemplaar werd door den heer G. J. Oudemans op Buitenzorg gevangen.

Tot hetzelfde genus *Dolichomia* Ragonot behoort ook *Herculia Bractealis* Hamps. Ill. IX, p. 160, pl. 172, fig. 2. Deze soort is na aan *Hampsonialis* verwant, maar grooter, slanker, nog rooder (donker steenrood) met helderwitte, niet goudgele buitenhelft der franje en langer bewimperde mannelijke sprieten. Zij komt ook op Java voor.

9. *Subregalis* m. nov. spec.

Een ♂ en twee ♀♀ van 25—28 mm.

Deze soort die evenals *Regalis* W. V. tot het door den heer Ragonot van Asopia afgescheiden genus *Hypsopygia* behoort, is aan deze na verwant, maar zij is grooter dan mijne exemplaren die slechts eene vlugt van 16—18 mm. hebben. Dit is echter van geen overwegend belang maar wel, dat de tweede dwarslijn der voorvleugels schuin loopt en in den staarhoek eindigt. Bij *Regalis* is die lijn regtstandig, loopt ongeveer evenwijdig met den achterrand en eindigt in den binnenrand, duidelijk vóór den staarhoek. Op de achtervleugels loopt de dwarslijn ook niet ongeveer met den achterrand evenwijdig zooals bij de Europesche soort maar zij maakt in het midden eene groote bogt waardoor zij aldaar den achterrand zeer nabij komt, waarvan ook haar laatste derde veel minder verwijderd is dan bij *Regalis*. Ook heeft het bovengedeelte dezer lijn aan hare binnenzijde eene roestbruine, bij *Regalis* ontbrekende afzetting. Het lichtpaarse derde veld der achtervleugels verkrijgt door het genoemde verschil in het beloop der tweede dwarslijn bij *Subregalis* een anderen vorm. Eindelijk is het zilverwitte begin der beide dwarslijnen aan den voorrand der voorvleugels bij *Subregalis* de helft smaller. Overigens is alles zooals bij *Regalis*, de voorvleugels zijn glad beschubd, paarsachtig bruingrijs, langs den achterrand lichter en rooder, tusschen de zilverwitte voorrandsstreepjes oranje, met witte stipjes op de snede van den vleugel.

Java, Fruhstorfer. Ook door Mr. Piepers in de Preanger gebergten, op eene hoogte van 5000 voet gevangen.

10. *Divagalis* m. nov. spec.

Zes mannen van 20—22 mm.

Deze soort is volgens Lederer eene *Asopia*; naar de nadere verdeling daarvan door den heer Ragonot (Ann. Soc. Ent. de France 1891) behoort zij tot dat genus waaraan hij den naam van *Pyrallis* Linn. geeft. Zij is aldaar door hare kleur en teekening zeer kenbaar.

Sprieten draadvormig, vrij lang bewimperd. Palpen gebogen, glad beschubd, het eindlid spits, opgericht, korter dan de helft van lid 2. Zij zijn licht roodbruin. Thorax licht paarsgrijs, evenzoo de voorvleugels, die op een en twee derden met twee schuin buitenwaarts gerigte dwarslijnen zijn geteekend. Die lijnen zijn iets lichter dan de grond, aan de afgewende zijden lichtbruin afgezet, de eerste is op de helft kort hoekig gebroken, de tweede loopt in den staarhoek uit en is bijna geheel regt, hare lichtbruine afzetting is aan den voorrand een weinig vlekkelig verbreed en wortelwaarts heeft zij ook in het midden eene zwartbruine. Dwarsader met eene fijne donkerbruine stip, de voorrand van het middenveld geelbruin met fijne witte stippen. Achtervleugels vuilwit met twee onduidelijke, sterk geslingerde donkere dwarslijnen.

De wortelhelft der franje is vuilwit, onregelmatig met zwarte stippen geteekend, de tweede helft roodgrijs. Achterlijf geelbruin. Onderzijde der voorvleugels donkergrijs, tegen den binnenrand witachtig, de achtervleugels ongeveer als boven.

West-Java, Fruhstorfer.

Genus *Endotricha* Zell., Led.11. *Eoidalis* m. nov. spec.

Drie ♂♂ van 16—17 mm. vlugt en een ♀ van 16 mm.

De exemplaren dezer nieuwe soort zijn, behalve een der mannen, zeer frisch en gaaf. Zij onderscheidt zich van de mij bekende soorten door de levendig paarsroodbruine kleur en verschilt van de gemeene Europeesche *Flammealis*, waaraan zij herinnert, buitendien op het eerste gezicht door iets forscheren lichaamsbouw en smallere vleugels. De generieke kenmerken zijn allen aanwezig en behalve

deze, neemt men bij den ♂ op de bovenzijde van den sprietwortel, een langen dunnen regtopstaanden tand waar die niet bij *Flammealis* wordt gevonden.

Palpen roodbruin, op de snede witachtig. Sprieten bruin, op den rug met witte stippen, ook de tand van het wortellid aan de binnenzijde wit. Kop roodachtig. Thorax met de lange schouderdeksels en de eerste helft van den achterlijfsrug purperbruin, de tweede helft als de buik bruingeel; pooten en borst bruingeel, rood bestoven. De vorm der vleugels is geheel als bij *Flammealis*, alleen zijn zij iets smaller. Wortelveld der voorvleugels tot twee vijfden reikende, levendig paarsroodbruin, aan den voorrand witgestippeld en met steilen, iets gegolfd en achterrand die eerst wit is afgezet, welke kleur daarna overgaat in okergeel. Dit okergeel is van een tot twee millimeters breed en wordt dan verderop vervangen door paarsrood, behalve langs den voorrand die okergeel blijft. Tweede dwarslijn ruim een halve millim. van den achterrand verwijderd, bovenaan smal wit, verder zeer fijn donker. Achter die lijn is de achterrand lichtpaars, de franjelijijn paarsbruin, in de cellen dikker, iets gegolfd. Franje bleekgeel, aan de vleugelpunt, in het midden en boven den staarthoek op de wortelhelft paarsrood. Dwarsader met een roodbruin streepje. Op de achtervleugels is het wortelveld ook paarsroodbruin en wordt door eene gebogen en gegolfde witte lijn begrensd. Daarna is de grond tegen den voorrand witachtig, tegen den binnenrand en verder tot de franjelijijn paarsrood, als op de voorvleugels, met eene flauwe witachtige gegolfde lijn over het midden van den vleugel. Franjelijijn roodbruin; franje bleekgeel met eene roodachtige, donker gevlekte wortelhelft.

Onderzijde wit, paarsrood bestoven, met twee gegolfde witte, roodbruin afgezette dwarslijnen; de voorrand der voorvleugels tegen de punt okergeel. Het ♀ is gekleurd en geteekend als de ♂ maar lichter en eentooniger.

West-Java, Buitenzorg, G. J. Oudemans.

12. *Suavalis* m. nov. spec.

Een zeer gave en frissche ♂ van 22 mm. vlugt.

Hoewel een weinig vreemd van uitzigt, behoort deze soort toch ongetwijfeld tot het genus *Endotricha*. De eenige afwijking bestaat in eene verdikking door haren, in den vorm van een stompen tand, aan de buitenzijde van het wortellid der sprieten, wier schaft draadvormig, vrij lang gewimperd is. Ook is de vlinder een weinig forscher van bouw dan *Flammealis*. Ik zeg dit niet, omdat ik deze soort als de type van *Endotricha* beschouw, want het typenstelsel verwerp ik geheel, maar omdat zij de meest verbreide soort van het genus is en zich daarom het beste tot eene vergelijking leent.

Palpen ongeveer ter halve lengte van het stompe eindlid boven den schedel uitstekende. Sprieten vrij lang, fijn bewimperd, de wortel met een stompen schubbentand, glad beschubd en al deze deelen, zoomede de halskraag en de voorhelft van den thorax, houtgeel, bruin gemengd. Schouderdeksels grootendeels zwartbruin, alleen aan de binnenzijde bruingeel gemengd. Zij hebben aan het eind eene dikke, zwartbruine pluim, die bijna tot de helft van den binnenrand der achtervleugels reikt en waaruit eene dunne, valere komt, die tot den staarhoek van deze komt. Voorvleugels aardbruin, een weinig glanzig; de wortel, voorrandsstippen van een derde tot de tweede dwarslijn en een steile, ongebogen, aan de buitenzijde vlak uitgesneden dwarsband op twee vijfden, twee millimeters breed, zijn lichthoutgeel; een voorrandsvlekje aan de binnenzijde der zeer onduidelijke, meest in stippen opgeloste tweede dwarslijn en deze zelf zijn donker houtgeel. Eerste dwarslijn niet aanwezig. Achter de tweede lijn wordt de vleugelgrond iets lichter en paarser. Achtervleugels aan den wortel aardbruin; in het midden ziet men een licht houtgelen dwarsband, die bovenaan, waar hij dubbel zoo breed is als die der voorvleugels, vervloeit maar naar onderen, waar hij in den staarhoek uitloopt, smaller en scherper begrensd is. Laatste derde der achtervleugels bleeker en paarser dan het wortelderde. Franjelijne met donkerbruine streepjes. Franje bruingeel, met eene donkere lijn en stippen op de wortelhelft, behalve op de voorvleugels boven ader 5. Achterlijf bruingeel.

De onderzijde is gekleurd en geteekend als boven, maar alles bleeker en minder scherp. Binnenrand der achtervleugels lichtgrijs. Pooten bruin.

Java; Fruhstorfer.

13. *Approximalis* m. nov. spec.

Beide seksen in gave exemplaren. 16—19 mm.

Deze soort is zeer na verwant aan mijne *Sondaicalis*, Tijds. v. Ent. 23 p. 200 (1879—80); 26 p. 123 pl. 6 fig. 6 (afbeelding zeer ruw!) maar over het geheel iets grooter, bleeker van kleur en met smaller, zemelkleurig geel, niet bleek purperrood, aan beide zijden duidelijk begrensd lichter middelveld der achtervleugels. Bij de breedvleugeliger, overigens verwante *Flavofascialis* Bremer die buitendien ook geheel licht purperrood is, is het middenveld der achtervleugels en het grootste gedeelte van dat der voorvleugels veel levendiger en helderder geel gekleurd. De vlinder is overigens eene echte *Endotricha*, gebouwd als *Flammealis*, met iets kloeker lijf, eene bij den ♂ wat dikkere staartpluim en iets langer bewimperde sprieten; wortel van deze zonder tand. Ik merk op, dat het bij *Endotricha* niet gemakkelijk valt, uit te maken of de aderen 4 en 5 der voorvleugels werkelijk gesteeld zijn dan wel aanvankelijk zeer nabij elkander loopen. De achtervoeten zijn, evenals bij *Flammealis*, korter dan de scheenen.

Palpen, kop en thorax hebben een' lichten, iets bruinachtig zemelkleurig gelen grond, ook de bovenzijde der vleugels. Op de voorvleugels is het wortelveld door eene schuine, eerst onder de middencel duidelijke, fijne, maar niet helder-witte dwarslijn begrensd en zeer bleek purperrood getint. Middenpunt donkergrijs, langwerpig, voorrand zeer onduidelijk grijswit en donkergrijs gestippeld. Tweede dwarslijn weinig meer dan $\frac{1}{2}$ millimeter van den achterrand, zeer fijn, grijs, de grond achter haar bleek purperrood. Op de achtervleugels is het wortelveld bleek purperrood, het middenveld beslaat minder dan een derde, wordt door twee onzuiver witte fijne, bijna ongetande dwarslijnen afgezet en is bijna eenkleurig licht zemelgeel. Achter de tweede dwarslijn, die iets boven den

staarhoek eindigt, ziet men het derde veld van den vleugel dat grootendeels twee vijfden der breedte beslaat maar onderaan veel minder. Het is er dus veel smaller dan bij *Flammealis* en *Flavofascialis* maar even breed als bij *Sondaicalis* en overigens bleek purperrood gekleurd. Franjelijn zeer fijn, donkergrijs, het gegolfde wortelderde der franje bleek purperrood, het overige geheel wit.

Onderzijde bleek graauwgeel, purperrood bestoven, de teekening ongeveer als boven aangelegd doch de tweede dwarslijn der voorvleugels in het midden gebroken, sterk van den achterrand afwijkende.

Java: Tegal, Kemanglen (Lucassen). In mijne collectie.

Genus **Eudorina** Snell.

(Nov. gen.)

Dit genus, dat verwant schijnt aan *Scoparia* (*Eudorea* Zell.), komt in Lederer's Analytische tabel der Pyralidinen-genera, in afdeeling 116, waar het zich zoowel van *Psamotis* als van *Cindaphia* dadelijk onderscheidt, ten eerste door de groote, driekante bijpalpen en ten tweede door het duidelijke, lange, gladbeschubde rolronde eindlid der lipvoelers. Ook zijn de voor- en achtervleugels eenigszins langwerpig en de achterrand der eersten weinig langer dan de helft van den voorrand. *Psamotis* en *Cindaphia* hebben meer den vorm van *Botys*.

Sprieten naauwelijks langer dan de helft van den voorrand der voorvleugels, draadvormig, bij de mannen naakt, vrij dik, zonder uitmonsteringen. Lipvoelers ongeveer tweemaal zoo lang als de kop, regtuitstekend, lid 2 plat beschubd, met eene punt aan de voorzijde; lid 3 zeer duidelijk, iets korter dan lid 2, rolrond, stomp, glad beschubd. Bijpalpen zeer groot, driekant, nog grooter dan bij *Scoparia*. Kop afgerond. Zuiger opgerold. Bijoogen klein. Thorax dikker dan bij *Scoparia*, ook het achterlijf, dat niet of slechts weinig langer is dan de achtervleugels.

Vleugelvorm als bij *Scoparia*, de voorvleugelpunt misschien iets duidelijker, de achterrand weinig of niet gebogen, niet zeer schuin.

Achtervleugels weinig breeder, onder de punt is de achterrand iets ingetrokken. De voorvleugels zijn bruin, soms met een weinig grijs gemengd, met lichte vlekken of dwarsstrepen; over het geheel weinig geteekend. Achtervleugels iets lichter en graauwer, ongeteekend.

Voorvleugels met 12 aderen; 3—5 ongesteeld, 6 en 7 uit de dwarsader, 8—10 gesteeld, 11 evenals bij *Scoparia*, uit $\frac{7}{8}$ van den voorrand der middencel, maar schuiner. In de achtervleugels 3—5 ongesteeld, 6 uit de spits der middencel, 7 en 8 duidelijk verbonden. Binnenrand van de middencel der achtervleugels op de bovenzijde onbehaard.

De pooten zijn gewoon gevormd en gespoord, stevig gebouwd.

Zooals ik boven zeide, schijnt *Eudorina* verwant aan *Scoparia*, de lipvoelers zijn echter anders, ook het aderbeloop der voorvleugels. Ik ken er drie onbeschreven soorten van die zich als volgt onderscheiden:

I. Voorvleugels met twee schuine witte dwarsstrepen; nabij de tweede nog eene halve aan den voorrand.

A. Voorvleugels licht oranjebruin, grijs en schorsbruin gemengd; de eerste dwarsstreep bovenaan niet breeder 1. *Aurantiacalis*.

B. Voorvleugels schorsbruin; de eerste dwarsstreep bovenaan breeder 2. *Brunnealis*.

II. Voorvleugels bruin, met eenige helderwitte, scherp begrensde vlekken 3. *Incrustalis*.

14. *Aurantiacalis* m. nov. sp.

Een ♂ en twee ♀♀. 18—21 mm.

Palpen geheel onderaan wit, overigens donkerbruin. Sprieten, kop en thorax graauwbruin, de laatste oranjebruin gemengd. Voorvleugels met iets duidelijker punt en wat meer gezwaaiden achterrand dan bij de andere soorten. Hunne grondkleur is eigenlijk schorsbruin, maar twee langstrepen (onder den voorrand en door cel 16, tot twee derden), zoo mede eene smalle beschubbing aan de

wortelzijde der halve witte dwarsstreep en breedere langs den achterrand zijn licht oranjebruin; eene breede beschubbing aan de wortelzijde der tweede geheele witte dwarsstreep is parelgrijs. De witte dwarsstrepen zijn smal, duidelijk, schuin; de eerste, op een derde, bereikt de vleugelranden niet en snijdt de oranjebruine langstreep door cel 1*b*; de halve is franjewaarts fijn donker afgezet; de derde begint iets voor de vleugelpunt, is ongebogen en bereikt bijna den binnenrand, bij drie vierden. Franjelij n fijn wit, op de aderen dikker; franje bruingrijs. Achtervleugels bleek grijsbruin, iets glanzig. Onderzijde met lichter en grond dan boven, voor den achterrand eene flauwe donkere streep, op drie vierden der vleugels. Voorborst wit.

West-Java, Pengalengan, 4000 voet (Fruhstorfer). (coll. Hering).

15. Brunnealis m. nov. spec.

18—25 mm. ♂ ♀.

Palpen en voorborst als bij de voorgaande soort. Kop en thorax schorsbruin, als de grond der voorvleugels die eene duidelijke punt en iets gezwaaide achterrand bezitten. Uit den wortel komt eene korte, onduidelijke, onzuiver witte langstreep die tegen den voorrand smal donkerbruin is afgezet, en ook de middencel is donkerbruin maar deze kleur wordt in vlekken verdeeld door de eerste witte dwarsstreep die bij ader 1 begint en kort gevorkt, onder den voorrand eindigt. Halve dwarsstreep breed, niet scherp, buitenwaarts vervloeid. De tweede geheele dwarsstreep begint even voor de vleugelpunt, is tweemaal flauw geslingerd en eindigt bijna in den binnenrand, op drie vierden. Hare kleur is, evenals die der halve streep, iets paarsachtig. Franjelij n fijn wit; op de aderen dikker; franje als de vleugel, onduidelijk donker gedeeld.

Bij sommige exemplaren ziet men nabij den wortel der middencel eene witte stip en de eerste witte dwarsstreep is in het midden afgebroken zoodat zij in eene korte, wijd geopende V in de middencel en een kort wit streepje op ader 1 wordt verdeeld.

Achtervleugels als bij de voorgaande soort, lichter en iets glanzig.

ziger dan bij de volgende. Onderzijde schorsbruin, iets roodachtig, ongeteekend.

West-Java, Pengalengan; 4000 voet. (Fruhstorfer). Coll. Hering.

16 **Incrustalis** m. nov. spec.

20—25 mm. ♂ ♀.

Ook bij deze soort zijn de voorborst en de basis der lipvoelers wit, het overige der laatsten zeer donkerbruin, de bijpalpen donkerbruin met geelwitten bovenrand; voorhoofd bruin, bruinwit gerand. Sprieten bruin, met een bruinwit lijntje over den wortel en het begin van den schaft. Schedel en thorax donkerbruin, als de grond der voorvleugels. Voorvleugels iets stomper en met meer gelijkmatig, ofschoon zeer flauw gebogen achterrand dan bij de andere hier beschreven soorten. Hunne grondkleur is leverbruin, donker, de beschubbing glad. Eene stip en twee langwerpige vlekjes aan den wortel, in het midden, achter elkander, van veranderlijke grootte, eene liggende, boonvormige middenvlek met eene of drie fijne stippen op een langsrijtje daarboven zoomede eene stip in de vleugelpunt zijn zeer scherp, helderwit. Verder ziet men nog eene flauwe dwarsrij bruine stippen op drie vierden die wortelwaarts een weinig grijswit zijn afgezet en een bruinwit of wit, grooter of kleiner voorrandsvlekje iets voorbij twee derden. Franjelij n wit, op de aderen veel sterker verdikt dan bij de andere soorten. Franje als de vleugel.

Achternvleugels met franje graauwbruin, minder glad beschubd dan bij de andere soorten.

Onderzijde der vleugels bleek paarsbruin met verstrooide bruinwitte, bruin gerande vlekken, in het midden; op de voorvleugels ook aan den voorrand en de punt.

Celebes. Komt ook op Java voor waar Mr. Piepers eenige exemplaren uit de Preangergebergten (5000 voet hoog), verkreeg.

Genus **Botys** Led.

A.

a, α

17. **Ictericalis** m. nov. spec.

Beide seksen. 23—25 mm.

Deze soort is door kleur en teekening het naast verwant aan *Artificialis* Led. en *Togalis* Led., ook herinnert zij sterk aan *B. Fatualis* Led. en *Adipalis* Led. Zij verschilt echter van allen door den eigenaardigen mat geelkoperkleurigen grond der bovenzijde, van *Togalis* bovendien door het gemis van alle glanzig potloodkleurig grijze beschubbing der gewone vlekken, van de overige drie door het ontbreken van een donker ringetje op de dwarsader der achtervleugels. Sprietten draadvormig, naakt, de leden iets gekarteld. Palpen anderhalf maal zoo lang als de kop; zij zijn iets minder snuitvormig en stomper dan bij *Togalis* maar toch minder gebogen dan bij *Fatualis*, het eindlid is even onduidelijk als bij deze beide soorten. Verder zijn zij tweekleurig, zwartgrijs en wit. Kop en thorax geel, gemengd met graauwbruin, zooals ook de kleur der vleugelteekening is. Deze bestaat uit drie dwarslijnen en een mid-denteeken der voor- en twee dwarslijnen der achtervleugels, terwijl buitendien het geheele achterrandsderde die kleur heeft, op de achtervleugels wat bleeker zijnde. De eerste dwarslijn der voorvleugels, bij den wortel, is vlekkelig vervloeid, de tweede op een vijfde, franjewaarts als uitgestreken, evenals een donker streepje op de dwarsader. Tweede dwarslijn bovenaan getand, in het midden zeer bogtig en langs ader 2 bijna horizontaal, het donkere middenstreepje rakende. De bovenhelft van het middenveld is tweemaal zoo breed als de onderhelft. Donkere dwarslijnen der achtervleugels op een derde en drie vijfden, iets convergeerend, de eerste iets voor, de tweede iets voorbij den staarhoek uitlopende, daar, waar de donkere achterrاند eindigt. Deze heeft boven den staarhoek der voorvleugels een geel vlekje en is ook juist achter de tweede dwarslijn der achtervleugels een weinig geel gemengd. Franjelijn scherp donker, de franje bont, geel en graauwbruin.

Onderzijde bijna als boven gekleurd en geteekend. Achterlijf op den rug graauwbruin, de buik grijsgeel.

Men zal opmerken dat ik het genus waartoe deze soort behoort, *Botys* Led. noem, zonder vermelding van vroegere auteurs die denzelfden naam hebben gebruikt. Ik geloof dat dit beter is, daar

de karakteristiek der laatsten niets beduidt, terwijl die welke Lederer geeft, zeer volledig is.

De heer Meyrick heeft in zijne bewerking der Europesche Pyraliden den naam *Botys* voor dit genus afgeschaft en door dien van *Pyrausta* Schrank vervangen wat ik zeer goed zoude vinden indien de beschrijving door den auteur der *Fauna Boica* beter ware dan die van Lederer. Hoe onbeduidend zij echter is, kan de lezer zelf beoordeelen. Zij luidt als volgt:

Fauna Boica II p. 163. Kleinbartzünsler. *Pyrausta*.

Fühlhörner: Borstenförmig.

Schnauzen: Zwo; einfach, kürzer als der Brustrücken.

Zunge: Eingerollt.

Körper: Schmächtig.

Hieher gehören:

1°. *Pyralis Cingularis*, meiner *Fauna* N°. 1723.

2°. » *Lemnalis*, » » » 1711.

Deze karakteristiek is hoogst vlugtig, ten deele nog verkeerd en twee zeer heterogene bestanddeelen worden vereenigd. Ik geloof volstrekt niet dat het geoorloofd is om *Botys* Lederer te verwerpen en het verwondert mij zeer dat er Lepidopterologen zijn en nog wel zeer goede, die Meyrick's voorbeeld zoo maar dadelijk hebben nagevolgd. Men kan, wat de prioriteit der benamingen aangaat, hij de genera volstrekt niet op dezelfde wijze handelen als bij de soorten. De eerste zijn, en althans wat die uit de werken der oudere Lepidopterologen aangaat, niet anders te beschouwen dan als antiquiteiten en zoo hunne namen nog gebruikt en de auteurs geciteerd worden, is dit alleen uit piëteit en niet bij wijze van een verkort citaat. Niemand zal, wanneer hij de kenmerken wil bestudeeren van het genus *Papilio*, te rade gaan met de werken van Linnaeus noch voor *Agrotis* die van Schrank of Treitschke nalezen. De oplossing van *Botys* Led. in kleinere genera, door Meyrick beproefd komt mij ook buitendien voor, niet geslaagd te zijn. Men kan bij de talrijke soorten van dat genus wel verschil waarnemen in den vorm, de bekleeding en de kleur der lipvoelers, in de dikte der middenscheenen en de plaatsing der sporen maar al deze verschillen

gaan zeer geleidelijk in elkander over en zijn naauwelijks te gebruiken voor onderafdeelingen. Het is mogelijk dat er betere bestaan, maar zij zijn nog niet gevonden.

Ictericalis is gevangen op Java, Pengalengan, 4000 voet hoogte, door Fruhstorfer. Collectie van den heer Hering, te Stettin.

18. **Fuscocillialis** m., nov. spec.

Een gaaf paar van 19 en 20 mm. vlugt.

Deze soort is het naast verwant aan *Botys Hypatialis* Moore (Lep. of Ceylon II, pag. 349) en *Ferrugalis* Fabr.; met beiden heeft zij de donkergrijze franje der bruingeel gekleurde voorvleugels gemeen, zoo ook de getande dwarslijnen en de donker gevulde, duidelijk uitgedrukte ronde en niervlek. Zij onderscheidt zich echter van de iets grootere en spitsvleugelige *Ferrugalis*, door helderder gekleurde voor- en geelwitte achtervleugels en van de mede grootere *Hypatialis*, door dat de achterrand der voorvleugels achter de tweede dwarslijn niet graauwbruin, maar bruingeel als het overige van den vleugel is.

Sprieten draadvormig, ook bij den ♂ genoegzaam naakt. Palpen snuitvormig, tweemaal zoo lang als de kop, graauwbruin, alleen geheel onderaan smal wit. Thorax leembruin. Voorvleugels bruingeel, lichter en helderder dan bij de twee genoemde soorten, van den wortel af bij een der exemplaren dun bruingrijs bestoven, het verst langs den voorrand, maar toch niet tot aan de vleugelpunt en langs den binnenrand niet, noemenswaardig. Aderbeloop iets donkerder, maar zeer fijn. Dwarslijnen fijn, donkergrijs; de eerste steil, met drie boogjes, waarvan dat in cel 1b het meest uitsteekt; de tweede niet zeer bogtig, evenmin als bij de twee vermelde soorten; aan den voorrand is zij iets dikker, het middengedeelte kort getand, het onderste derde zeer flauw. Geene golflijn, de grond achter de tweede dwarslijn bruingeel. Ronde en niervlek groot, duidelijk, donkergrijs gevuld, de ronde in het midden bruingeel. Franjelin met fijn zwarte stippen; franje donkergrijs, iets glanzig, met eene donkerder deelingslijn.

Achtervleugels geelwit; een middenpunt, eenige bestuiving tegen

de punt, zeer flauwe sporen eener fijne donkere booglijn en eene zwart gestippelde franjelijijn bruingrijs. Franje geelwit met eene of twee soms zeer flauwe donkere deelingslijnen.

Onderzijde der vleugels geelwit, met eenige bruingrijze bestuiving, het meest op de voorvleugels en vooral langs den voorrand tot twee derden; deze verder tegen de punt met drie donkere streepjes. Middenteeken der voorvleugels vlekkelig, bruingrijs, de achtervleugels boven en onderaan de dwarsader met eene donkere stip en alle vleugels met het begin eener donkere booglijn tegen den voorrand. Franje der voorvleugels donkergrijs, die der achtervleugels onzuiver wit.

Pooten vuilwit, maar de middenscheenen, die breeder en iets plat zijn, buitenwaarts zilverwit.

Achterlijf licht bruingrijs, bij den ♂ met eene geelachtige staartpluim.

West-Java: Pengalengan, 4000 voet (Fruhstorfer). Collectie van den heer Hering te Stettin.

A, b, α.

19. *Fuscinervalis* m. nov. spec.

Twee mannen en drie wijfjes. 30—32 mm. vlugt.

Hoewel bij deze soort de bijpalpen klein zijn, ontbreken zij toch niet en, gevoegd bij het overeenstemmende der verdere kenmerken, wettigt dit de plaatsing in afdeeling A, b, van het genus *Botys* Lederer, waar zij duidelijk het naast verwant is aan *Striginervalis* Guen. De kop en het voorste gedeelte van den thorax zijn echter grijs en niet geel en de franjelijijn der voorvleugels, zoo mede de bovenhelft van die der achtervleugels, is met goed afgezonderde, min of meer langwerpige, donkergrijze stippen geteekend.

Palpen opgerigt en gebogen, met witte onder- en donkergrijze bovenhelft. Kop grijs. Sprieten vrij lang ($\frac{3}{4}$ der voorvleugels), bij beide seksen draadvormig, naakt, graauwbruin, de tweede helft onduidelijk licht geringd. Thorax vuilwit met grijze voorhelft. Voorvleugels met duidelijke punt en schuinen achterrand, de achter-

vleugels iets breeder en de vleugelvorm over het geheel vrij wel met dien van *Margaronia Unionalis* overeenkomende. Bovenzijde glanzig wit, dun beschubd, met paarsen weerschijn; de voorrand der voorvleugels boven de middencel en ader 8 grijs. Even zoo zijn ook de aderen 3—7 grijs beschubd, vooral in het midden, maar niet ten volle tot den achterrand. Dwarsader mede grijs. Achtervleugels zonder merkbare donkere beschubbing van het aderbeloop. Randstippen als boven beschreven. Franje als de vleugel. Onderzijde als boven, de franjelijne iets glanzig. Pooten vrij lang en dun, bruin-grijs; de tarsen wit geringd. Achterlijf onzuiver wit.

Sumatra (Deli), Coll. Dohrn. — West-Java (Pengalengan, 4000 voet, Fruhstorfer), Coll. Hering.

Genus **Dolichosticha** Meyr.

(Trans. Ent. Soc. of London 1884, p. 304).

20. **Subvenialis** m. nov. spec.

♂ ♀ 19—21 mm.

Deze soort behoort tot het genus *Dolichosticha*, zooals het door den heer Meyrick l.c. is gekarakteriseerd. De aderen 8 en 9 der voorvleugels zijn gesteeld, 10 en 11 komen uit den voorrand der middencel — evenals bij *Venialis* Meyrick, Moore en ook, gelijk de heer Meyrick terecht opmerkt (Trans. Ent. Soc. of London 1886 p. 237) bij mijne *Cnaphal. Bifurcalis* die hij mede tot *Dolichosticha* rekent. Van *Bifurcalis* en *Perinephes* Meyrick onderscheidt *Subvenialis* — evenals *Venialis* — zich dadelijk door de breede, in het midden buitenwaarts gebogen achtervleugels en door den scherp begrensden donkeren achterrand, ook der voorvleugels. Voorts is de voorrand der voorvleugels niet fijn zwart gestippeld, zooals bij de kleinere *Venialis*, is de geheele binnenrand der voorvleugels donker gekleurd en het middengedeelte der tweede donkere dwarslijn uitgewischt, wat beiden niet bij *Venialis* het geval is.

Palpen graauwbruin, onderaan wit. Kop en thorax donker muisgraauw, glanzig, als de beschubbing der vleugels. Voorvleugels onzuiver wit, maar bijna geheel bedekt door donker muisgraauw,

zoodat de grondkleur slechts even boven komt, vóór de eerste dwarslijn en, duidelijker, langs den breed muissgrauwen achterrand als eene in het midden breedere, gebogen streep die echter den voorrand niet bereikt maar daaronder spits eindigt. Dwarslijnen fijn donker graauwbruin, de eerste steil, weinig gebogen, de tweede met het bij *Botijs* gewone verloop maar niet zoo hoekig als bij *Venibialis*. Zij is tusschen de aderen 2—4 bijna of geheel uitgewischt. Dwarsader met een streepje, even donker als de dwarslijnen. Achtervleugels tot twee derden onzuiver wit, de dwarsader met een donker streepje, daarachter eene tweemaal geslingerde donkere booglijn die ook in het midden flauwer is. Achterrand donker muissgrauw, aan den voorrand iets, doch weinig breeder, aan den staarhoek niet puntig toeloopende. Franje grijswit met eene donker grijze lijn over den wortel. Achterlijf witgrijs. Onderzijde bijna als boven, het grijs lichter, de teekening minder scherp. Borst, buik en pooten wit, grijs gemengd.

West-Java; Pengalengan, 4000 voet (Fruhstorfer; coll. Hering) — Tegal: Mr. Lucassen: in mijne collectie.

Genus *Stenophyes* Led.

21. *Histricalis* Walker. — Moore, Lep. of Ceylon III, p. 275.

De heer Moore heeft *Botys Histricalis* Walker, Catal 18, p. 655, in de Lepid. of Ceylon in zijn genus *Cotachena* geplaatst. Dit genus is door den heer Ragonot, in de Ann. Soc. Ent. de France 1891, p. 619, nader gekarakteriseerd en wel zeer uitvoerig. Toch merk ik in die beschrijving twee fouten op. Eerstens zijn niet de aderen 7—9 der voorvleugels gesteeeld, maar alleen 8, 9, terwijl 7 uit de dwarsader komt, en dan zijn ook de aderen 4 en 5 niet gesteeeld, ofschoon zij aan den wortel zeer nabij elkander loopen. De plaats van het genus is dus niet in de nabijheid van *Endotricha*, gelijk men zou kunnen denken, maar inderdaad bij *Stenophyes* Led., waarin ik *Histricalis* voorloopig huisvestte.

Van *Stenophyes Serinalis*, die ik thans ook bezit, verschilt *Histricalis* door ongesteelde ader 10 der voorvleugels, door de zeer

nabij ader 3 ontspringende ader 2 der voorvleugels, door hunne aan de basis opeengedrongen aderen 3—5, door den veel meer normalen, Botys-achtigen vleugelvorm, door de groote schubbenkam die de ♂ bij de onderzijde van den binnenrand der middencel van de voorvleugels heeft en door het ontbreken van het blaasvormige indrukkel aan de basis der bovenste middenader van de achtervleugels.

Samea Gratosalis Walker plaatste ik (Trans. Ent. Soc. of London 1890, p. 600) mede — voorloopig — in *Stenophyes*. Meyrick bragt haar (Trans. Ent. Soc. of London 1887, p. 232) tot zijn genus *Isocentris*. Dit is mede aan *Stenophyes* verwant, maar mist in de mannelijke sekse zoowel het schubbenkammetje van *Histricalis*, als het indrukkel van *Serinalis*. Aderstelsel als *Stenophyes*, vleugelvorm minder afwijkend. Palpen bij alle drie genera ongeveer gelijk. Sprieten ook bij mijn ♂ van *Serinalis* niet volledig, zoodat de lengte onzeker blijft.

Voor *Gratosalis* Walker vormt de heer Warren overigens een nieuw genus *Rhectothyris* (Ann. and Mag. of Nat. Hist., Ser. 6, vol. VI, p. 474 (1890), echter zonder de plaatsing der soort in *Isocentris* Meyr. te bespreken.

Genus **Filodes** Guen., Led.

22. **Costivitalis** Guen, Réun. p. 65.

Lederer* zegt (Pyraliden p. 100) in eene noot van deze hem in natura onbekende soort « Diese Art hat nach Guenée auf den Vorderflügeln unten an Rippe 5 blasige Eindrücke und eigenthümliche Behaarung derselben, gehört also nicht zu *Filodes* ». Ik heb een ♂, uit de collectie van den heer Hering, ook van Mauritius, voor mij en daarnaar kan ik mededeelen dat Lederer's meening wel eenigen grond heeft. De vlinder herinnert zooals ook reeds Guenée opmerkt, door kleur en teekening zeer aan *Fulvidorsalis* Hübn. en *Serpunctalis* Snell. (Trans. Ent. Soc. of London 1890 p. 603, pl. 20, fig. 6, 6a) maar vertoont toch verschillende afwijkingen. Vooreerst moet ik opmerken, dat het niet de voorvleugels zijn die de bijzondere kenmerken bezitten waarvan

Lederer spreekt maar, gelijk Guenée zegt, de achtervleugels. *Deze* hebben tusschen de aderen 5 en 6 een onbeschubd, doorschijnend, langwerpig indruksel en vóór de dwarsader, in de middencel, een kleiner. Verder is daardoor cel 5 zeer breed geworden, de aderen 2—5 zijn aan den wortel zeer opeengedrongen geraakt en aldaar bogtig geworden. De aderen 6—8 zijn ook verschoven en boven het indruksel gebogen. De voorvleugels vertoonen mede afwijkingen in de nervuur. In plaats dat, zooals bij *Fulvidorsalis* de aderen 2—5 zeer regelmatig zijn, 2 vóór en 3—5 nabij elkander doch gescheiden uit den staarthoek der middencel ontspringende, zijn bij *Costivitraxis* 3 en 4 kort gesteeld en 2 is voorbij haren oorsprong zóó gebogen dat zij ader 2 bijna raakt. De voortarsen hebben bij het voor mij staande exemplaar geene beharing, doch kunnen die ook verloren hebben, maar de achtervleugels bezitten op de bovenzijde van het binnenrandsderde eene bij de andere soorten ontbrekende lange beharing.

Het komt mij intusschen voor dat deze afwijkingen nog niet volstrekt de vorming van een nieuw genus vereischen.

23. *Flavolimbalis* m. nov. spec.

Een paar, de ♂ 30, het ♀ 32 mm. vlugt.

Deze soort is na verwant aan *Striata* Butl., *Nigrolinealis* Moore en *Fascialis* Moore. Zij behoort dus duidelijk tot het genus *Tyspanodes* Moore, Warr. dat wel van *Filodes* zal moeten worden gescheiden (verg. Elwes en Snellen, Trans. Ent. Soc. of Lond. 1890 p. 603, bij *Nigrolinealis* Moore).

Palpen geel, bij het ♀ op de buitenzijde van lid 2 met eene grijze veeg. Kop, thorax en achterlijf okergeel, de schouderdeksels ieder met eene zwarte stip aan den wortel, de staartpluim van den ♂ grijsachtig, de buik bij het ♀ met twee rijen zwartgrijze vlekken. De vorm der vleugels is bijna dezelfde als bij de bovengenoemde soorten, zie de afbeelding van *Striata* door Butler. Illustr. III, pl. 59, fig. 10 (waar de sprieten te kort zijn). Over het geheel zijn zij iets smaller. Grondkleur der voorvleugels bleekgeel, stippen aan den wortel, eene tegen het eind door een dwars-

streepje der grondkleur gedeelde langsstreep in de middencel en andere in de cellen zwart, die in cel 1*a* gedeeld door het bleekgeel gekleurde aderrudiment onder den wortel van ader 1. Franje-lijn bleekgeel, de franje donkergrijs.

Achternvleugels zwartgrijs, de binnenrand tot ader 1*b* okergeel, de franje donkergrijs.

Op de onderzijde is de grondkleur donkergrijs, de voorvleugels zijn in cel 1*a* smal vuilwit, de gele binnenrand der achternvleugels als boven.

Bij *Nigrolinealis* en *Fascialis* zijn de geheele achternvleugels en het lijf zwartgrijs, de grondkleur der voorvleugels roodgeel. *Striata* Butl. heeft een geel, grijs geringd achterlijf en gele achternvleugels met binnenwaarts stralig zwarten achterrand.

Sumatra, Deli ♂ (Dr. Dohrn en in zijne collectie), Java, Djember Res. Besoeeki, 1300—2300 vt (Möllinger, Coll. van de Poll (♀).

Genus **Conogethes** Meyrick.

(Trans. Ent. Soc. of London 1884, p. 314).

(Botys A, b Lederer, pars).

24. **Semistrigalis** m. nov. spec.

Twee mannen van 24 en 27 mm. vlugt.

Deze soort komt zoo nabij *Punctiferalis* Guen. (*Evaxalis* Moore), dat het voldoende zal zijn de verschilpunten op te geven. De grootte is dezelfde. Palpen bleekgeel, niet geheel, maar de bovenhelft van lid 2 buitenwaarts zwart — bij *Punctiferalis* zijn zij buitenwaarts geheel okergeel, hoogstens met smal zwarten achterrand. Grondkleur van lijf en vleugels op de bovenzijde donkerder, even helder, maar de tint meer ledergeel. Aanleg der teekening eveneens als bij *Punctiferalis*, de vijf zwarte stippen aan den wortel der voorvleugels als daar, maar het overige fijner en meer streepvormig. Zoo worden de drie stippen voorbij de vijf aan den wortel door een aan den voorrand en in het midden dikker lijntje vervangen en de beide rijen stippen op twee derden door twee bijna zamenhangende fijne getande donkere lijnen. Stippen langs den achterrand

als bij *Punctiferalis*, maar fijner. Ook op de achtervleugels is de zwarte teekening fijner, maar de booglijn evenmin samenhangend als bij Guenée's soort. Een voornaam verschil is echter gelegen in de donkere teekening boven den staarthoek. Zooals Guenée juist zegt, ziet men bij *Punctiferalis* aldaar « trois points contigus et recouverts de poils, formant une bandelette oblique », maar bij *Semistrigalis* vindt men op dezelfde plaats eene bijna ronde, behaarde, zwarte, in het midden loodkleurig glanzige vlek. De franje der voor- en achtervleugels is geel, buitenwaarts glanzig grijs, vooral op de voorvleugels. Zij is ook zoo bij *Punctiferalis*, niet « concolore », zoo als Guenée zegt. Ook op de onderzijde ziet men tegen den staarthoek der achtervleugels eene zwarte vlek, geen streepje, zooals bij de voor mij staande gave Javaansche exemplaren van *Punctiferalis* type. Bij de variëteit A van Guenée, waar de zwarte teekening dikker is, loopt het laatstvermelde verschil minder in het oog. Er is echter op de bovenzijde niets van glanzig loodkleurige schubben te zien. De onderzijde der vleugels is overigens, evenals bij *Punctiferalis*, bleeker, met sterk vervloeide, zwarte teekening.

Pooten als bij *Punctiferalis*, de staartpluim met minder zwarte haren (verg. Snellen, Tijds. v. Ent. 24, p. 131). Vroeger heb ik deze nieuwe soort ook wel met *Punctiferalis* verward.

Sumatra, Padangsche bovenlanden: Snelleman — Java, Buitenzorg: Oudemans. — In mijne collectie.

Genus **Cliniodes** Guen., Led.

Van dit, reeds door Guenée vrij goed beschreven, door Lederer nader gekarakteriseerde genus, werd behalve Guenée's twee soorten eerstens nog eene derde, stellig hier behoorende, beschreven onder den naam van *Euphrosinalis*, door Möschler, van Jamaica (Abhand Senckenb. naturf. Ges. 1886 p. 80) en van Portorico (id. 1890 p. 298) en dan brengen Felder en Rogenhofer met twijfel eene vierde tot dit genus (*Clin? Nattereri*, Novara II, 2 pl. 136 fig. 29). Ik ken haar niet in natura maar het is zoo duidelijk dat zij geene Cli-

niodes kan zijn, dat het niet eens noodig is, dit verder te be-
toogen.

Daarentegen behoort zeer duidelijk tot Cliniodes eene onbeschre-
ven species, waarvan ik een ♂ in mijne collectie bezit, uit Columbie,
Zuid-Amerika, afkomstig van de eerste reis van Baron von Nolcken.
Ik ontving het exemplaar echter te laat om het destijds te kunnen
beschrijven, wat ik nu wil doen.

25. *Paucilinealis* m. nov. spec.

Een ♂ van 30 mm.

Van de beide mij in natura bekende soorten (*Euphrosinalis* ken
ik alleen uit de beschrijving) wijkt de nieuwe alleen af, wat de
generieke kenmerken aangaat, door eene lange, fijne beharing aan
de binnenzijde der voordijen. Overigens verschilt zij van de andere
soorten, eerstens door de geheel ongeteekende, eenkleurig glanzig
paarswitte achtervleugels, van *Saburralis* Guen. en *Opalalis* Guen
ook nog door de witte voorvleugels.

Palpen, kop en sprieten bruingrijs. Thoraxrug licht stofgrijs.
Achterlijf onzuiver wit, op den rug grijsachtig, de staartpluim
bruingeel. Voorvleugels wit, iets glanzig, maar minder zuiver van
tint dan de achtervleugels. Hun voorrand is tot drie vijfden smal
(niet tot aan de middencel) lichtbruin, twee dwarslijnen, op een
derde en drie vierden, beginnen lichtbruin, zijn op het midden
van den vleugel zeer fijn en flauw en eindigen aan den binnen-
rand, in eene stofgrijze bestuiving van cel 1a, met donkergrijze
vlekken. De tweede dwarslijn heeft eene bogt bovenaan; zij treedt
echter langs ader 3, op de bij vele Pyraliden gebruikelijke wijze,
niet naar binnen maar loopt van af die ader eenvoudig schuin
naar den binnenrand. Op de dwarsader ziet men eene fijne donkere
stip. Achterrand een weinig donker bestoven, tegen de vleugel-
punt geel, tegen den staarhoek sterker en grijs. Franje grijswit.
Onderzijde glanzig paarswit, ongeteekend, alleen de voorrand der
voorvleugels smal geelachtig. Pooten wit, de iets breede en platte,
lange middenscheenen buitenwaarts stofgrijs, de voorpooten donker-
grijs.

Genus **Margaronia** Hübn.

(Margarodes Guen., Led.)

26. **Tritonalis** m. nov. spec.

Twee mannen en een wijfje van 22—25 mm. vlugt.

Deze tot de kleinere behorende, zeer regelmatige soort van *Margaronia*, onderscheidt zich door de iets matte, blaauwachtig zeegroene kleur der bovenzijde die met vier fijne zwarte, op de voorvleugels een weinig licht roestgeel gezoomde middenpunten is geteekend, zeer van de overige. *Amphitritalis* Guenée, die echter grooter en toch nog glanziger is, schijnt mij toe, het naast verwant te zijn. Sprieten groenwit. Palpen met wit onderderde, overigens helder okerbruin. Voorhoofd groenwit, okerbruin gezoomd. Schedel groenwit. Thorax aan de voorzijde okerbruin gezoomd; de halskraag, schouderdeksels en het midden van den rug groenwit. Voorvleugels met zeer smallen donker okergelen voorrand, ook de dwarsader fijn oker- of roestgeel en de zwarte stip op haar midden grooter dan die der achtervleugels. De franjelijijn vertoont fijne, flauwe, roestgele randstippen; op de achtervleugels is zij iets donkerder. Franje groenwit. De onderzijde is een klein weinig groener en glanziger dan boven; men ziet alleen donkere middenpunten.

De pooten zijn gewoon gevormd en gespoord, groenwit, de tweede helft der voordijen, de voorscheenen en de buitenzijde van de eerste helft der middenscheenen zijn helder okerbruin.

Achterlijf groenwit, als de vleugels; twee streepjes op den rug der beide laatste leden en de mannelijke staartpluim zijn bleek okerbruin, de laatste eenigszins met graauw gemengd.

Zuid-oost Afrika. Delagoa-baai. Coll. Ragonot (♂); Coll. Hering (♂); de mijne (een ♀).

27. **Amphitritalis** Guen., Delt. et Pyr. p. 307.

Guenée beschrijft van deze soort alleen het ♀ en wel zeer goed, waarna Lederer haar in zijn genus *Pachyarches* plaatst, met de opmerking: « Ich habe ♂ » — Daaruit zou men dus moeten opmaken

dat 1°. De voorrand der mannelijke voorvleugels een omslag bezit en 2°. dat de sprietwortel in diezelfde sekse «knotig verdickt» is, op de wijze zooals Lederer dit, Beitrag pl. 3 fig 5 en pl. 5 fig. 6 afbeeldt. Ik heb echter nog nooit mannelijke exemplaren van een' vlinder gezien die in grootte, in kleur en teekening der vleugels en in de palpen en pooten geheel met het, zooals ik reeds opmerkte, door Guenée zeer goed beschreven wijfje van *Amphitritalis* overeenkwam en daarbij de kenmerken van het genus *Pachyarches* Led. bezaten; daarentegen wel mannen die in alles met zulke wijfjes overeenstemden en zich alleen onderscheidden door eene korte, *zwarte* bijeen gestreken staartpluim; het uiteinde van het vrouwelijke achterlijf namelijk licht bruin zijnde. Verder hadden zulke voorwerpen geen omslag en bezaten zij gewoon gevormde sprieten. De voorpooten hebben okerbruine knieën, half witte en graauwbruine scheenen en witte tarsen.

Ik maak hieruit op dat *Amphitritalis* Guen. eene *Margaronia* is en de gelijknamige *Pachyarches* van Lederer daarvan zoowel specifiek als generiek verschilt.

Van Java zag ik verscheidene voorwerpen der Guenéesche soort.

28. *Angustalis* m. nov. spec.

Een man van 27 mm. vlugt.

Deze soort is het naast verwant aan de grootere *Marg. Fallacialis* Snell. Trans. Ent. Soc. of London 1890 p. 609 van Sikkim en aan de kleinere *Marg. Minor* Pagenst., Jahrb. d. Nass. Vereins f. Naturk. 37 (1884) p. 125, van Amboina. De bovenzijde der vleugels is namelijk ook appelgroen doch de voorvleugels zijn smaller en de achtervleugels hebben geen gelijkmatig gebogen achterrand maar zijn aan den staarhoek eenigszins verlengd. Verder ziet men duidelijke donkere middenpunten die bij de genoemde soorten ontbreken.

Sprieten dun, draadvormig, op den rug aanvankelijk groen, overigens onzuiver wit. Lipvoelers bijna tweemaal zoo lang als de kop, snuitvormig, lid 1 wit, 2 groen met bruingraauwen voor-

rand, 3 graauwbruin. Bijpalpen, kop, halskraag en thoraxrug appelgroen als de bovenzijde des vleugels.

Voorvleugels smal; de voorrand is tot nabij de punt, die duidelijk is, ongebogen, de achterrand schuin, half zoolang als de voorrand. Achtervleugels breeder, de achterrand onder het midden iets ingetrokken, de staarthoek verlengd, doch stomp. Grondkleur der bovenzijde appelgroen, de voorrand der voorvleugels fijn bruin, de achtervleugels tegen den binnenrand groenwit gemengd. Twee middenpunten der voor- en een der achtervleugels graauwbruin, ook de franjelij en de iets glanzige franje. Onderzijde der vleugels groenwit, iets glanzig, onzuiver van tint, de buitenranden donkergrijs; de dwarsaders ieder met een donkergrijs middenpunt.

Achterlijf op den rug groen, als de thorax, tegen het eind op zijde graauwbruin, evenals de staartpluim. Borst en buik groenwit, ook de pooten. Aan deze zijn de knieën der voorpooten en de tweede helft der voorscheenen graauwbruin, de eerste helft is bruinwit. Eerste helft der middenscheenen buitenwaarts donkergrijs bestoven.

West-Borneo. In mijne collectie.

Genus **Pitama** Moore.

(New. Ind. Lep. of the Atkinson Coll. III, p. 217 (1886).

29. **Nigricollis** m. nov. spec.

Een paar. 24 en 25 mm. vlugt.

Dit genus, door den heer Moore op eene Indische soort (*Pit. Lativitta* Moore, l. c. pl. VII, fig. 21) gevestigd, komt, wat de hoofdkenmerken aangaat, nabij *Margaronia*. De vlinders hebben echter breeder vleugels en zijn meer gedrongen van bouw; het achterlijf is naauwelijks iets langer dan de achtervleugels. Kleur en teekening herinneren aan *Phakellura*, waarvan het overigens, reeds door het ontbreken van de eigenaardige staartpluim, gemakkelijk onderscheiden kan worden.

De hier beschreven en afgebeelde nieuwe soort heeft alleen aan de voorvleugels een' breed donkeren achterrand, op de achtervleugels is niet meer dan de punt donker. Verder is de voorrand der voor-

vleugels alleen een weinig bruin beschubd, maar de middenvlekken der vleugels breeder dan bij *Lativitta*, hoewel niet zeer donker gekleurd en dus niet sterk uitkomende.

Sprieten zwart; zij zijn zoo lang als drie vierden der voorvleugels, dun, naakt, bij beide seksen tegen de punt iets gekarteld. Palpen gebogen, iets smaller dan de oogen, zoo lang als de kop, met kort, stomp eindlid, overigens plat, glad beschubd, bronsbruin als de bijpalpen en de kop. Halskraag zwart, met staalblauwen gloed. Thorax wit, ook het achterlijf, dit op den rug bij den wortel met bleekbruinen dwarsband, aan de spits een weinig graauwbruin. Bovenzijde der vleugels wit, iets glanzig, de voorvleugels tot twee vijfden, verder zijn zij roetzwart, met bruinen gloed; de achtervleugels zijn alleen aan de punt donker graauwbruin. Voorrand der voorvleugels iets bruinachtig, ongeveer boven de middencel en deze met eene ronde en niervlek, die iets verheven beschubd zijn; kleur der vlekken bruinachtig, iets glanzig. Achtervleugels met eene langwerpige, bleek bruingrijze middenvlek. Franje der voorvleugels donkergrijs. die der achtervleugels wit, met eenige bleekbruine streepjes langs de franjelijijn.

Onderzijde der vleugels bijna gelijk aan de bovenzijde. Borst en buik grootendeels wit, de voorborst staalblauw, drie ringen van den buik en de spits der staartpluim graauwbruin. Pooten wit, de beide eerste paren buitenwaarts ten deele bruingraauw bestoven.

West-Java, Buitenzorg: Oudemans.

Genus **Phakellura** Landsd.-Guild.

(*Phacellura* Guen., Led.)

30. **Abruptalis** m. nov. sp.

Vier mannen van 35—38 mm. vlugt.

Door de oliegele kleur der lichte gedeelten van de voor- en achtervleugels is deze soort eene verwante van *Subauralis* H.S., *Nitidalis* Cram. en *Olealis* Feld. en Rog. (zie Snell., Tijds. v. Ent. 18 p. 225) bij welke soorten later nog de kleine *Terminalis* Maassen,

Lepid. van Columbien, is gekomen. Zij vertoont echter geen spoor eener ronde of niervlek (*Subauralis*) en heeft de grootte van *Nitidalis* en *Olealis* van welke zij zich dadelijk onderscheidt door den wortelwaarts regt afgesneden, niet rondgebogen, donkeren achterrand der achtervleugels. Wellicht wordt *Abruptalis* dikwijls met *Nitidalis* verward. Sprieten bruingraauw, naakt. Palpen onderaan helderwit, overigens bruin als de kop, de halskraag en de thorax. Voorvleugels bruin, als bij *Nitidalis* en *Olealis*, namelijk glanzig, met een paarsen weerschijn. Binnenrand zeer smal geel tot de helft, waar men eene oliegele vlek ziet die evenals bij *Nitidalis* schuinsch staat, even groot is en bijna denzelfden vorm heeft. Zij is echter wortelwaarts afgerond en ook is de, in de cellen 2—4 iets gegolfde achterrand onder ader 2 niet zoo bogtig als daar. Iets meer dan de wortelhelft der achtervleugels is oliegeel, met eene donkere stip op de dwarsader; het wortelwaarts regt afgesneden en scherp begrensde buitengedeelte is bruin met paarsen gloed, als de grondkleur der voorvleugels. Franje graauwbruin.

Onderzijde der vleugels iets matter dan boven, het lichte minder geel, bijna wit, met paarsen weerschijn.

Achterlijf op den rug licht bruingraauw, de laatste ring met iets lichter achterrand. Staartpluim graauwbruin, in het midden het donkerst. Onderzijde van het lijf bij den kop helderwit, van daar af meer en meer vuilwit wordende. Pooten vuilwit, gewoon gespoord.

Zuid-Amerika: Columbia, twee mannen door Baron van Nolcken van zijne tweede reis medegebragt. Peru: Chanchamayo, een ♂, Dr. Staudinger. Een ♂, uit Zuid-Amerika bevindt zich ook in de collectie van den heer Hering te Stettin.

Genus **Glyphodes** Guen., Led.

31. **Pandectalis** m. nov. spec.

3 exemplaren, 2 ♂♂ en 1 ♀; 27—30 mm.

Deze soort is het naast verwant aan *Glyph. Consocialis* Led., Beitrag en *Glyph. Prothymalis* Swinhoe, Trans. Ent. Soc. of London

1891, p. 19, pl. 1, fig. 15. Van de eerstgenoemde onderscheidt zij zich door veel slankeren bouw, den smallen donkeren achterrand der achtervleugels, de naar onderen niet in kleine stippen opgeloste witte streep langs den achterrands der voorvleugels en de roodachtige, niet blaauwachtige tint van het wit. *Prothymalis* is, naar de afbeelding te oordeelen, ongeveer eveneens gebouwd als *Pandectalis* en heeft een weinig breederen zwarten achterrands der achtervleugels, die echter naar onderen niet smaller wordt; verder is de derde witte vlek der voorvleugels driekant, geheel anders dan bij de nieuwe soort.

Palpen breed, stomp, de helft langer dan de kop, graauwbruin, onderaan en van voren op de snede wit. Sprieten graauwbruin. Schedel ook, met witte zijranden. Thorax graauwbruin; twee vlekjes van den halskraag en de binnenhelft der schouderdeksels sneeuw wit. Grondkleur der voorvleugels graauwbruin, met smal witten binnenrand. Een klein streepje aan den wortel, eene wortelwaarts regt afgesneden, naar achteren verbrede vlek op twee vijfden, een half maantje op de dwarsader, eene schuine, langwerpige, ongeveer vierkante vlek op twee derden en eene bovenaan vrij breede, naar onderen dun uitlopende lijn langs den achterrands zijn wit, met roodachtigen glans. Achtervleugels roodachtig wit, glanzig, iets doorschijnend, met aan de vleugelpunt 2 mm. breed, naar onderen tot minder dan de helft versmalden, scherp begrensden graauwbruinen achterrands. Franje wit, met donkere lijn over den wortel.

De onderzijde der vleugels is bijna als boven, maar het wit zuiverder en de eerste witte vlek der voorvleugels strekt zich tot den wortel uit.

Achterlijf op den rug graauwbruin; de zijden en buik wit als de pooten.

Sumatra: Painan, een ♂. (Dr. Dohrn; in zijne collectie). Padansche Bovenlanden, een afgevlogen ♀ (Snelleman).

32. *Jaculalis* Snell., Tijds. v. Ent. 37 p. 177.

Bij de beschrijving dezer in den voorgaanden jaargang van dit

Tijdschrift gepubliceerde soort heb ik verder niets te voegen. Alleen wilde ik nog opmerken dat de grieksche *V* in het midden van cel 1*b* der voorvleugels waarvan t.a.p. sprake is, gevormd wordt door eene verlenging van een licht lijntje achter de eerste witte voorrandsstreep, die zich onderaan ombuigt en dan aansluit bij het fijne paarse lijntje op de dwarsader.

Eene afbeelding van *Jaculalis* houd ik voor zeer noodig, want behalve *Piepersialis* en *Itysalis*, is er nog eene derde verwante soort: *Excelsalis* Meyrick, Trans. Ent. Soc. of Londen 1884 p. 298, waarvan ik onlangs een exemplaar zag en die zich, bij veel overeenstemmends met de genoemde drie soorten, o.a. onderscheidt door eene korte breede, onderaan tegen den achterrand gepunte tweede voorrandsstreep der voorvleugels. Zij komt in Australië voor.

33. *Naralis* Feld en Rog., Novara-Reise, Lepid. pl. 136, fig. 38.

Deze soort is naar een vrouwelijk exemplaar van Borneo, vrij goed afgebeeld. De beide West-Javaansche ♀♀ onzer collectie stemmen met die afbeelding wel overeen, alleen zijn de lichtgekleurde partijen der vleugels geler van tint. Een mannelijk exemplaar uit de collectie van den heer Hering te Stettin, dat ik voorloopig ook meen voor *Naralis* te moeten houden, verschilt daarvan door geheel goudbruinen, in plaats van helder okergelen achterrand der voor- en achtervleugels. Verder is de groote, driekante, boven den binnenrand spits toeloopende okergele vlek der tweede voorvleugelhelft aan den voorrand 5 mm. breed in plaats van 3, zooals bij de wijfjes. De tint van het geel is ook nog iets donkerder. Aangezien het overige bij de drie voorwerpen overeenstemt, is het mogelijk dat men hier alleen aan sexueel verschil denken moet. Mogt het evenwel blijken, wat mij ook niet geheel onmogelijk voorkomt, dat de aangeduide punten van onderscheid specifieke zouden zijn — de ontdekking van meer gelijke exemplaren en van die van een overeenstemmend wijfje kan het aantoonen, dan sla ik voor de verwante soort den naam *Subnaralis* voor.

Het bedoelde mannetje is van West-Java, Pengalengan, 4000 voet en door Fruhstorfer gevangen.

Nog teeken ik aan dat bij een voorwerp van *Naralis*, in de collectie van Dr. Staudinger, de spits der bovenvermelde driekante gele vlek verder verwijderd blijft van den binnenrand dan bij de Javaansche exemplaren waar zij dien tot op één millimeter nadert.

34. **Spectandalis** m. nov. spec.

Twee paren; 27—28 mm.

De heer Meyrick heeft in de Trans. Ent. Soc. of London 1889, p. 511, eene *Glyphodes Luciferalis* van Nieuw-Guinea beschreven, volgens hem dezelfde soort als de gelijknamige van Walker's Supplement p. 1412, wat ik op de verzekering van den geleerden schrijver wel geneigd ben om aan te nemen. In ieder geval heeft de vermelde naam door de naauwkeurige en uitvoerige beschrijving van den heer Meyrick thans een vasten grondslag verkregen.

Met die beschrijving stemt zeer goed overeen een exemplaar van Sumatra in mijne collectie. Daarentegen verschillen andere, van Java, door Mr. Lucassen in Tegal gevangen, door verschillende kenteekenen, zoodat ik het er voor houd, dat zij tot eene andere soort behooren. Ik ken geene beschrijving van eenige verwante soort — ook niet onder de door Walker gepubliceerde — die er juist genoeg op past en daarom benoem ik haar liever nieuw en maak tevens gebruik van eene uitnemend naauwkeurige afbeelding door Dr. Henri W. de Graaf voor mij vervaardigd. Kleur en tekening zijn bij beide soorten zeer overeenstemmende; ik zal mij dus, onder verwijzing naar de vermelde afbeelding, tot eene opgave der verschilpunten bepalen.

De eenigszins hartvormige, zilverwitte vlek, op twee vijfden der voorvleugels, die bij al de voor mij staande exemplaren van *Spectandalis* denzelfden vorm heeft, is bij *Luciferalis* ongeveer ovaal, bovenaan niet ingesneden, onderaan spits gepunt; het ronde, donker gekernde vlekje daarachter, juist op ader 2, is bij *Luciferalis* wit, zonder donkeren kern, de groote witte vlek op drie vijfden van den vleugel is bij *Spectandalis* wortelwaarts ingesneden, bij *Luciferalis* niet; van de rij witte vlekjes daarachter heeft het bovenste bij *Spectandalis* eene boonvormige, buitenwaarts

ingesneden gedaante, bij de andere soort is het ongeveer driekant. Op de achtervleugels is de groote witte middenvlek bij *Luciferalis* een derde smaller, naar onderen nog in breedte verminderende, de buitenzijde heeft op ader 6 een tandje, onderaan eene ronde bogt. Hoe zij bij *Spectandalis* is, blijkt uit de afbeelding.

Ik vertrouw dat deze verschillen, waarbij nog komt, dat de mannelijke sprieten bij *Luciferalis* wel de helft langer bewimperd zijn dan bij *Spectandalis*, bij beiden overigens gelijkmatig toereikende zullen worden bevonden om de twee vormen uiteen te houden.

Eindelijk wil ik nog, naar aanleiding van eene opmerking van den heer Meyrick, aan het slot zijner beschrijving, opmerken, dat de mannen der beide vermelde vlinders, die ik in zeer gave en frissche exemplaren voor mij heb, geen kenmerken bezitten, welke de opname in het genus *Glyphodes* Lederer zouden verbieden.

35. *Dilectalis* m. nov. spec.

Een exemplaar van 27 mm. vlugt.

In deel 23 (1879—80) van dit Tijdschrift, op p. 223, heb ik eene *Glyphodes Iomaspilalis* beschreven die mij later is gebleken de soort te zijn, door den heer Moore als *Oligostigma Sexpunctalis* gepubliceerd in de Proc. Zool. Soc. of London 1877 p. 616 pl. 60, fig. 12. Zij is dan ook in deel 26 (1883) van ons Tijdschrift, onder den ouderen, geldigen naam afgebeeld (ruw, maar kenbaar) met de opmerking, op p. 144, dat zij wel niets met *Oligostigma* te maken heeft. Dit is later door den heer Moore ook ingezien en hij heeft voor onze soort in de Lepid of Ceylon, part X, p. 300, het genus *Talanga* gevormd. Ik kan het echter tot dusverre nog niet wel van *Glyphodes* afscheiden, maar wil het toch hier « pro memoria » vermelden.

Twee zeer aan *Sexpunctalis* herinnerende onbeschreven soorten heb ik onlangs leeren kennen; zij zijn beiden van Java. Daar ik van de eene, die ik *Dilectalis* noem, den man niet ken, zal ik het genus nu niet stellig bepalen en merk alleen op, dat de lipvoelers smaller en aan de voorzijde gladder beschubd zijn dan bij *Sexpunctalis* en bij de gewone soorten van *Glyphodes*, (ook hebben zij een langer en duidelijker eindlid. De sprieten zijn draadvormig,

naakt, de schouderdeksels als hij de gewone *Glyphodes*, plat, lang, spits toeloopende. Palpen, kop en sprieten lichtbruin. Grondkleur van thorax en vleugels wit, de laatsten iets glanzig, met flauw paarsen gloed en eenigszins doorschijnend. Voorvleugels op de helft en bij de punt met twee lichtbruine strepen welke convergeeren zonder echter ineen te loopen en ongeveer bij ader 2 ophouden. De eerste, breedere is met twee groen- of blaauw glanzige (naar dat het licht valt) stippen versierd; aan haar onder einde, op ader 1, ziet men een vervloeid, bleek okergeel vlekje. Langs den achterrand loopen nog twee, okergele, ten deele fijn donker gezoomde, naar onderen iets verbreedte en uiteenwijkende strepen. Franjelij n zeer fijn donker, de wortelhelft der franje okergeel, dof, de tweede blaauw zilvergla nzig. Achtervleugels, ongeveer op dezelfde wijze als bij *Sexpunctalis*, aan den achterrand, van ader 2—5 met eene ongeveer vierkante, zeer bleek okergele, doffe vlek die tegen de franjelij n met zwarte en geel zilvergla nzig schubben is versierd. Zij is wortelwaarts door een dubbel, okergeel en blaauw zilverlij ntje afgezet. Franje van de vleugelpunt tot ader 2 als die der voorvleugels, verder wit. Onderzijde der vleugels paarsglanzig wit, met eene schets van de teekening der bovenzijde.

Pooten wit. het voorste paar buitenwaarts licht bruin, van het middenpaar de eerste helft aldus bruin bestoven. Achterlijf onzuiver wit. Aderstelsel geheel dat van *Glyphodes*.

Java: Kemanglen, Tegal, Mr. Th. F. Lucassen. In mijne collectie.

36. *Advenalis* m. nov. spec.

Een man van 30 mm.

Gemakkelijker dan bij de voorgaande soort zou het vallen ten opzigte van deze, mede aan *Sexpunctalis* Moore herinnerende, verschilpunten met het genus *Glyphodes* aan te wijzen. De sprieten zijn merkbaar korter dan zij zijn moesten, iets plat, vrij dik, draadvormig en aan beide zijden van den laatsten achterlijfsring, zoo mede aan den wortel der achterscheenen ziet men dunne haarbosjes, terwijl verder de voorrand der voorvleugels aan den wortel eene langere beharing heeft. Daar het voorwerp echter aan de

monddeelen beschadigd is, kan ik de palpen niet goed beschrijven en laat daarom de vorming van een nieuw genus nu achterwege, mij vleijende, dat de fraaije afbeelding, door Dr. Henri W. de Graaf, de soort toch ligtelijk herkenbaar zal maken.

Kop, sprieten, thorax en achterlijf zijn leemgeel, de grondkleur der voorvleugels is wit, iets doorschijnend, met groenachtigen of blaauwen glans, maar zij wordt bijna bedekt door de vrij dikke, dof okergele of leembruine teekening. Deze bestaat uit eene harige, donkergerande, in cel 1*b* spits uitstekende vlek aan den wortel, eene spitse, driekante, tot ader 2 reikende dwarsvlek aan den voorrand, op de helft, die in het midden de grondkleur laat doorschijnen en uit drie dwarsstrepen van het laatste vleugelderde, de eerste vrij sterk gebogen en geheel leembruin, de tweede is minder gebogen, meer okergeel, donker gerand, de derde is ook okergeel maar lichter en ligt tegen den achterrand, diens beloop volgende. Onderaan loopen deze strepen uit in eene okergele beschubbing van den binnenrand. Franjelijf fijn en scherp zwart, de franje leemgeel, aan den wortel helderder.

De achtervleugels zijn meer geelwit en doffer dan de voorvleugels, behalve in het midden, dat iets paarsglanzig en doorschijnend is. Vleugelpunt met eene okergele veeg. Achterrand in het midden, van ader 2—5, met eene ongeveer vierkante okerbruine vlek waarlangs, aan de wortelzijde, nog een okerbruin streepje loopt, terwijl de buitenzijde, achter eene eenigszins zilverglanzige beschubbing, tegen de franjelijf met drie langwerpige koolzwarte vlekjes is geteekend, tegenover drie dergelijke, maar ieder met eene witte stip versierde, der overigens geelachtige franje. Franjelijf fijn okergeel.

Onderzijde wit, iets glanzig, met eene flauwe schets van de teekening der bovenzijde. Aderstelsel normaal.

Oost-Java: Djember, residentie Besoeki. (Möllinger). Collectie van den heer J. H. R. Neervoort van de Poll.

Genus **Plectrona** Snell.

(Nov. gen.)

Deze aan Lederer onbekend gebleven aanzienlijke Pyralide onder-

scheidt zich door twee kenmerken. Eerstens vertoont het binnenrandsderde der achtervleugels eene lange, fijne en wollige beharing en ten tweede is de binnenste middenspoor der achterscheenen in een aangesel veranderd, dat op een korten, gebaarden vlinderspriet lijkt. Of ook het ♀ deze beide kenmerken bezit, is mij onbekend, vermoedelijk niet, doch ik gis, dat het in kleur en tekening wel op den ♂ zal gelijken en dus de herkenning der andere sekse niet moeilijk zal zijn.

De palpen zijn niet langer dan de kop, gebogen en opgericht, de bijpalpen klein, dun; de zuiger en bijoogen aanwezig; de sprieten draadvormig, naakt, bijna drie vierden zoo lang als de voorvleugels. Thorax iets plat, achterlijf gewoon, stomp gepunt, een derde langer dan de achtervleugels. Voorvleugels langwerpig; achtervleugels vrij breed, iets driekant, met duidelijke punt, vrij vlakken achterrand en stompen staarhoek. In de voorvleugels zijn alleen de aderen 8 en 9 gesteld, 2—5, 6—7 en 10—11 niet. Ader 8 der achtervleugels is een eind ver met 7 verbonden, 3—5 zijn ongesteld. Het aderstelsel komt dus vrij wel met dat van *Botys Lederer* overeen.

Pooten lang, glad beschubd, de voordijen met eene dikkere beharing aan de binnenzijde, de achterschenen met een knopje aan de basis. Buitensporen aan alle scheenen hoogstens half zoo lang als de binnensporen.

37. *Dohrni* Petersen in litt.

42—47 mm. vlugt (♂).

Palpen okergeel, de tegen den kop liggende achterrand en het boveneind zwartgrijs. Sprieten okergeel, ook de kop, het voorhoofd in het midden met een donkergrijs vlekje. Halskraag okergeel, het lijf meer leemgeel, op de onderzijde bleeker. Grondkleur der vleugels okergeel, tegen de wortels donkerder en dof, overigens iets glanzig en dun beschubd. De beharing van het binnenrandsderde der achtervleugels is ook donkerder geel, doffer, zijdeachtig. Verder zijn de voorrand der voorvleugels, eene dunne dwarslijn op een vierde, een stip tegen den wortel der middencel (niet altijd duidelijk)

eene vierkante vlek op hunne dwarsader en hun geheele achterrand, achter eene van dezen naauwelijks te onderscheiden, zeer bogtige tweede dwarslijn, graauwbruin met paarsen glans. De vlek op de dwarsader vloeit onderaan met den donkeren vleugelrand ineen. Ook de teekening der achtervleugels, uit een streepje op de dwarsader, eene hoekige dwarslijn en een aan de vleugelpunt breedere, naar onderen versmalden, tegen den staarhoek verdwijnenden achterrand bestaande, heeft die kleur, met meer bruinen gloed dan de achterrand der voorvleugels. Deze teekening, die reeds op de bovenzijde niet scherp kan heeten, is op de onderzijde nog meer vervloeid.

Pooten onzuiver wit, de basis der voorpooten, de beharing aan de binnenzijde hunner dijen, de knieën en de tweede helft hunner scheenen zwartgrijs.

Deze soort is medegebragt van de tweede reis van Baron van Nolcken naar Columbie (Zuid-Amerika) en door den heer Petersen verzonden onder den naam *Plectroctena Dohrni*. Daar de generieke naam echter reeds bij de Hymenoptera (Mieren) is gebezigd, heb ik hem veranderd. De soort komt ook in Ecuador en Peru voor. In mijne collectie.

Genus **Analtes** Led.

38. **Crinipes**. Feld., Nov. II 2 pl. 134, fig. 43.

Teregt heeft Felder, bij de afbeelding en benoeming van deze soort, in de Lepid. der Novara-Reise, l.c., het genus met een vraagteken aangeduid, want de vlinder heeft slechts eene zeer oppervlakkige overeenkomst met *Analtes* (niet *Analthes* ¹⁾). *Semitritalis* Led., Beitrag p. 116, pl. 14, fig. 14 (*Nosophora Quadrisignata* Moore, Lep. of Ceylon, *Analthes Obliqualis* Hamps., Ill. IX, p. 170, pl. 173, fig. 5). Hij verschilt er overigens veel van,

1) In de analytische tabel en op plaat 14 aldus gespeld, niet bij de beschrijving.

zooals ik bij onderzoek van een door Fruhstorfer op West-Java gevangen mannelijk exemplaar zie. De palpen, die bij *Analtes* eenen zeer bijzonderen vorm hebben (zie de afbeelding bij Lederer, l. c. pl. 4, fig. 26) vertoonen bij *Crinipes* niets bijzonders en komen vrijwel overeen met die van *Pycnarmon* (Led. pl. 4, fig. 31) bij welk genus de bijpalpen evenwel niet ontbreken maar evenals bij *Crinipes* dun en kort zijn. De kop is afgerond, gewoon gevormd, de sprieten zijn dun, drie vijfden zoo lang als de voorrand der voorvleugels, fijn bewimperd. De schouderdeksels zijn — evenals bij gave exemplaren van *Semitritalis* ♂ — langer dan gewoonlijk maar de achtervleugels hebben eene lang uitstekende punt en bijna vlakken achterrand, hunne onderzijde eene dikkere beschubbing op twee plaatsen, namelijk nabij den voorrand, tegen den wortel van cel 7, en aan den achterrand, in cel 1. Eene dikkere beschubbing, maar van weinig omvang, bezit ook de onderzijde van de middencel der voorvleugels en eindelijk vertoonen de midden- en achterscheenen eene lange, grove beharing terwijl de achtertarsen abnormaal dun en kort zijn, in den trant van sommige mannelijke *Acidaliën*. Het aderstelsel is — evenals bij *Semitritalis* — dat van *Botys* en de bijoogen zijn aanwezig. Achterlijf dun, tweemaal zoo lang als de achtervleugels. De vermelde verschillen geven m.i., teregt aanleiding tot eene generieke afzondering, al is zij dan ook, zooals dikwijls bij de Pyraliden, op uitsluitend mannelijke kenmerken gegrond die bij het mij nog onbekende wijfje wel zullen ontbreken, evenals de kenmerken van *Semitritalis* ♂ bij het ♀ worden gemist. Dit heeft gewoon gevormde, gebogen lipvoelers met opgerigt, dun, vrij lang en spits eindlid en een gewoon gevormden kop.

Het nieuw genus, waarvoor ik den naam *Euthalanthia* voorsla, komt in Lederer's Analytische tabel der Pyraliden-genera onder N°. 85 en is van het genus *Enchocnemidia* al dadelijk door de aldaar snuitvormige palpen onderscheiden. Ik plaats het overigens naast *Analtes*.

Felder's afbeelding van den vlinder, ofschoon kennelijk, is wat grof en wel te donker. Zijn exemplaar was van Amboina.

Genus **Heterocnephes** Led.

39. **Venosa** Butl., Illustr. VIII, p. 98, pl. 135, fig. 10.

Deze soort is door den heer Butler als eene *Heterocnephes* Led. beschreven; zij wijkt echter wel wat te zeer van dat genus af, om daarin te worden geplaatst. De sprieten — bij *Het. Scapulalis* Led., de eenige soort van het genus — zoo lang als drie vijfden van den voorrand der voorvleugels, reiken bij *Venosa* tot de vleugelspits, zij zijn bij *Scapulalis* ♂ en ♀ geheel normaal gevormd, maar bezitten bij den ♂ van *Venosa* een groot, kegelvormig wortellid, met een schubbentandje onderaan den schaft. In den vorm der lipvoelers is weinig verschil; zij zijn bij beide soorten breed, plat, lid 2 is bovenaan regt afgesneden, het eindlid zeer onduidelijk. Bijooogen en bij- of onderkaaks-palpen bij beide soorten aanwezig.

De vorm der vleugels verschilt ook, maar het aderstelsel niet; zooals Lederer zegt, is het bij *Heterocnephes* evenals bij *Glyphodes* «normal», regelmatig, gelijk aan dat van *Botys* Led. De achterpooten zijn bij *Venosa* ♂ op de bovenzijde der scheenen lang behaard, bij *Scapulalis* glad.

Hoewel nu de verschilpunten niet zeer sprekend mogen heeten, is het onderscheid in de sprieten vooral, m. i. te belangrijk, om over het hoofd te worden gezien en sla ik voor het nieuwe genus, dat ik voor *Venosa* wensch te vormen, den naam *Peribona* voor, te plaatsen naast *Ulopeza* Zell., Led.

In Lederer's Analytische tabel der Pyraliden-genera komt *Peribona* in afdeeling 67, waar het zich door den geheel verschillenden bouw onmiddelijk van *Antigastra* en *Filodes* onderscheidt. Bij het ♀ van *Venosa* zijn de sprieten even lang als bij den ♂, maar het schubbentandje zeer kort en het wortellid kleiner. Voorvleugels iets stomper. *Peribona Venosa* herinnert door kleur en teekening ook aan *Ulopeza Conigeralis* Zeller, maar sprieten en palpen zijn aldaar geheel anders (zie Lederer). Ik merk hier op, dat de bijpalpen bij *Ulopeza* wel degelijk aanwezig zijn. Zij zijn echter dun en niet goed zichtbaar.

Genus **Psara** Snell.

(Tijds. v. Ent. 18 (1875), p. 239).

40. **Selenialis** m. nov. spec.

2 ♂♂ 33, 34, 1 ♀ 25 mm.

Ik heb, l. c., bovenvermeld nieuw genus beschreven met eene mede nieuwe soort uit Columbië, die op pl. 13, fig. 13, 14, kenbaar is afgebeeld. Daarbij wensch ik thans eene tweede nieuwe te voegen; zij is uit Oost-Indië en herinnert dadelijk zeer aan mijne *Psara Pallicaudalis*, alleen zijn de mannen wat grooter, het ♀ is kleiner en gedrongener van bouw dan de ♂ der Amerikaansche soort, waarvan ik de andere sekse nog niet ken. Welligt is die ook diklijviger met breeder en stomper vleugels.

Vleugelvorm van *Selenialis* vrij wel gelijk aan dien van *Pallicaudalis*, de achtervleugels slechts iets smaller en korter, de lipvoelers even lang, mede niet sterk gebogen, de bijpalpen draadvormig, de kop afgerond, de sprieten niet langer, maar draadvormig, met eenigszins gekartelde leden, naakt. Thorax mede eenigszins kogelvormig, de schouderdeksels ook vrij lang. Achterlijf ruim tweemaal zoo lang als de achtervleugels, slank, ook met eene lange staartpluim, maar de twee pluimen (aan beide zijden één) korter. Bij het ♀ is het veel dikkere achterlijf naauwelijks anderhalfmaal zoo lang als de achtervleugels. Aderstelsel normaal, als bij *Botys*; de pooten even lang als bij *Pallicaudalis* maar dunner, ook gewoon gevormd en gespoord, glad beschubd.

Palpen met vuilwitte onder- en zwarte bovenhelft. Sprieten graauwbruin, op den rug donker gestippeld. Kop, thorax en bovenzijde der voorvleugels roetzwart, de laatste met flauw paarsen weerschijn. Men ziet tegen den binnenrand der voorvleugels sporen van iets donkerder dwarslijnen en der schaduwlijn, in de middencel eene zwartere ronde stip en eene grootere zwarte vlek tegen de dwarsader, aan welker buitenzijde een halvemaaanvormige geelwitte vlek is geplaatst. Achtervleugels met zeer flauwe donkerder middenvlek en booglijn. Franje als de vleugels. Staartpluim van den ♂ grijs;

de pluimen op zijde vuilwit. Onderzijde ongeveer als boven, de grondkleur der vleugels tegen het lijf iets lichter en iets koperkleurig.

Pooten, borst en buik bij den ♂ graauwbruin, bij het ♀ lichter, berookt wit.

West-Java, Pengalangan, 4600—5000 voet. Fruhstorfer.

Genus **Agathodes** Guen.

(Stenurges Led.).

41. **Caliginosalis** m. nov. spec.

Eenige exemplaren van 42—43 mm. (♂) en 39 mm. (♀).

Op deze soort past de beschrijving van *Modicalis* Guenée vrij wel wat betreft de voorvleugels, die trouwens bij al de mij bekende soorten zeer overeenstemmend gekleurd en geteekend zijn, doch de achtervleugels zijn bij *Caliginosalis* donkergrijs met paarsen gloed en donkerder aderbeloop, terwijl Guenée die bij *Modicalis* «Jaune paille sale avec une bordure noirâtre» noemt. (Ik zou zeggen: zeer *bleek* stroogeel met donkergrijze punt). Door de donker gekleurde achtervleugels onderscheidt de nieuwe soort zich ook van de overige beschrevene.

Palpen, kop, thorax en voorvleugels hebben eene vuil olijfgroene grondkleur die bij den ♂ donkerder en met purperbruin is gemengd; bij het ♀ is zij eenkleuriger, bleeker, bij beide seksen eene fijne lijn langs den binnenrand der oogen en de spits der bijpalpen wit. Op het midden van den binnenrand der voorvleugels ziet men den aan al de soorten eigenen, schuinen halven dwarsband; hij is hier purperbruin, door donkerder, glanzig lichtpaars gezoomde lijnen afgezet, buitenwaarts, waar ook de bruine lijn bovenaan is gebogen, breeder. Van een derde van den voorrand loopt eene flauwe donkerder, grijsbruine lijn naar de spits der wortelzijde van den band. Dwarsader met een flauw licht half maantje; vleugelpunt met eene driekante, bleek olijfgroene, fijn donker gerande vlek, uit welker onderzijde een kort, gegolfd, donkerbruin lijntje komt. Aderbeloop der achtervleugels en eene

aan de vleugelpunt breedere bestuiving langs hunnen achterrand nog donkerder dan de grondkleur. Franjelijn fijn licht. Franje olijfbruin, bij den ♂ purperbruin gemengd.

Achterlijf bij het wijfje weinig, bij den man bijna de helft langer dan de achtervleugels en bij hem ring 1 boven met witten achterrand, ring 2 roodbruin, 3—7 grijsbruin, 5 bleeker, de punt donkergrijsbruin, op zijde en van onderen met grijsgele pluimen die de spits niet bereiken. Bij het wijfje is het achterlijf minder bont gekleurd.

Op de onderzijde zijn borst en pooten vuilwit, de vleugels grijsbruin, langs den binnenrand der voor- en tegen den staarthoek der achtervleugels witachtig, de buik bleek bruینگrijs.

Java: verscheidene exemplaren zijn door Dr. Ludeking overgezonden en berusten op het Leidsch Museum; een paar in mijne collectie.

Genus *Stenia* Guen. Led.

42. *Tenellalis* m. nov. spec.

Een man en twee wijfjes. 15, 16 mm.

Deze soort, die zeer op *Stenia Dissipatalis* Christoph, Bull. de Moscou 1881, p. 81, lijkt, wijkt mede eenigszins in vleugelvorm van *Bruguieralis* Dup. en *Punctalis* W. V. af, haast nog meer dan Christoph's soort, die ook in China voorkomt. De voorvleugels zijn namelijk breeder dan bij de twee genoemde Europeesche en hebben zelfs bij *Tenellalis* eene vrij scherpe, regthoekige punt. De overige kenmerken zijn echter zoo als Lederer die beschrijft. In het voorbijgaan merk ik hier op, dat de, aan Lederer onbekende, *Stenia Hemialis* Guen. dezelfde is als *Pyralis Vittata* Fabr. (zie von Hede-mann, Stett. Ent. Zeit. 1894, p. 292 (*Tipulalis* Led., Snell., *Torquillalis* Möschl.) en dus in het genus *Ercta* Walk., Led. behoort. *Stenia Sibirialis* Oberthur is ook geene *Stenia*, maar behoort in het genus *Semioceros* Meyrick en moet *Fenestralis* Christ. heeten.

Tenellalis heeft eene bruinachtige maar heldere okergele kleur, met ten deele sneeuw witte franje en een wit vlekje aan de vleugel-

punt. Hierdoor, zoo mede door de vrij dikke zwarte stippen langs de zwarte franjelij n der voorvleugels, is de vlinder, die een tengeren bouw heeft, goed kenbaar. Lipvoelers breed, regtuitstekend, half wit en zwart. Aangezigt geelwit. Spriet en bleekgeel, de tegen de punt gekartelde leden fijn bruin geringd. Lijf als de vleugels gekleurd, het achterlijf tweemaal zoo lang als de achtervleugels. De bovenzijde der vleugels is tegen den achterrand smal donkerder, bruinachtig. Voorrand der voorvleugels met eenige fijne bruine streepjes; de eerste dwarslijn, twee lichtge vulde middenvlekken, een ringetje onder deze in cel 16 en een vierkantje op een derde der achtervleugels zijn nog onduidelijker dan bij *Dissipatalis*, zeer fijn, okerbruin, de vlekken ten deele bleeker gevuld. Tweede dwarslijn der voorvleugels, nader bij den achterrand dan bij *Dissipatalis*, zeer fijn, okerbruin, van even onder den voorrand tot ader 2 zonder bogt, dan kort gebroken. Booglijn der achtervleugels fijn. Franjelij n zwart; voor haar, als boven gezegd, op de voorvleugels een wit voorrandsvlekje en dan dikke zwarte stippen, op de achtervleugels eene okerbruine lij n. Franje der voorvleugels van even onder de vleugelpunt tot ader 4 wit, overigens donkergrijs, op de achtervleugels geheel wit, Onderzijde bleeker dan boven, de vleugels eveneens geteekend.

West-Java: Buitenzorg, een ♂ (Oudemans). — Java: twee ♀♀, zonder nadere vangplaats (Fruhstorfer; coll. Hering).

Genus **Ercta** Walk. Led.

43. **Dixialis** m. nov. spec.

Twee mannen van 20 en 22 mm. vlugt.

Door den geheelen bouw ziet men dadelijk dat deze soort verwant is aan *Ercta Vittata* Fabr. — v. Hedem, Stett. Ent. Zeit. 1894 p. 292 (*Hemialis* Guen., *Tipulalis* Led., *Torquillalis* Möschl.) Evenals bij *Vittata*, ontbreken verder de bijpalpen; de lipvoelers zijn juist eveneens gevormd, opgerigt en gebogen, met klein, driekant eindlid, de vleugels lang en smal, het dunne achterlijf is veel langer dan de achtervleugels. Verschillen doet *Dixialis* door de iets kortere, bovendien kort bewimperde, dus niet geheel naakte,

mannelijke sprieten, de stompere voorvleugelpunt, het vlakkere, bij *Vittata* een weinig rond uitpuilende voorhoofd en de uit den voorrand der middencel ontspringende ader 10 der voorvleugels. Ik geloof echter niet dat ook zelfs het laatstvermelde verschilpunt, bij den tegenwoordigen toestand van de classificatie der Pyraliden de vorming van een nieuw genus vereischt, vooral daar overigens het aderstelsel niet afwijkt.

Sprieten, palpen, kop en thorax aardbruin. Grondkleur der voorvleugels bruinwit, licht en donker aardbruin bestoven en gemengd, met twee zwartbruine dwarslijnen en drie vrij duidelijke donkerbruin gerande licht gevulde vlekken in het middenveld geteekend, dus geheel anders dan bij *Vittata*. Vleugelwortel middelmatig donker aardbruin gemengd, eerste dwarslijn iets voorbij een vierde, een weinig schuin, in het midden dunner en aldaar flauw hoekig. Tweede lijn op drie vierden, aan den voorrand dikker, verder flauw gegolfd, in cel 5 een weinig wortelwaarts gebogen, dan langs ader 2 sterk wortelwaarts gerigt, op ader 1 hoekig gebroken, bij twee derden van den binnenrand eindigende. Ronde vlek langwerpig, onder haar eene dergelijke, door donkere bestuiving minder duidelijke, tegen de eerste dwarslijn; niervlek boonvormig. Achter de tweede dwarslijn eene breede gebogene donker aardbruine streep langs de bovenhelft van den achterrand en eene even donkere vlek in den staarthoek. Franjelijngegolfd, aardbruin. Franje als de vleugel, een weinig donkerder gestreept en met eene donkere lijn over den wortel.

Achternvleugels iets witter dan de voorvleugels, even dun donker bestoven, maar minder, alleen langs de bovenhelft van den achterrand donker gewolkt. Op de dwarsader een donkere ring; booglijn donker, gegolfd, op ader 2 afgebroken; franjelijngedikker en sterker gegolfd dan die der voorvleugels, franje wel met eene donkere lijn over den wortel maar niet overdwars donker gestreept. Onderzijde der vleugels ongeveer als boven, de achternvleugels met twee donkere middenringen. Achterlijf aardbruin met bruinwitten wortel, ringen en buik, de staartpluim zwartbruin.

West-Java: Sindanglaya. Mr. Piepers.

44. *Pedicialis* m. nov. spec.

Twee ♂♂ van 18 en 20 mm., een ♀ van 16 mm. vlugt.

Deze soort is, even als de voorgaande, door ligchaamsbouw en vleugelvorm verwant aan *Ercta Vittata* Fabr. (*Tipulalis* Led.), alleen zijn de achtervleugels bij den ♂, niet bij het ♀, aan den staarthoek eenigszins verlengd. Ook de nadere kenmerken stemmen goed overeen, zelfs nog beter dan bij *Vittata*, de sprieten zijn namelijk, ook bij den ♂, zoo goed als naakt en ader 10 der voorvleugels is gesteeld met 8 en 9; het voorhoofd is echter ook geheel vlak. Het ♀ verschilt van den ♂ door onverbrede, duidelijker voorvleugelpunt, door gelijkmatig (bovenaan niet sterker) gebogen achterrandaan der voorvleugels, door mede gelijkmatig gebogen achterrandaan der achtervleugels, wier staarthoek zoo min als de franje aldaar verlengd is en door veel dikker en korter achterlijf. Dit is namelijk slechts weinig langer dan de achtervleugels.

Palpen en aangezicht donker graauwbruin, de schedel en sprieten lichter, de thorax weder donkerder. Bovenzijde der vleugels mede graauwbruin, naar achteren iets oplichtende, vooral tegen den staarthoek der achtervleugels. Voorrand der voorvleugels houtgeel, maar binnenwaarts niet scherp begrensd. De teekening is zwartgrijs; zij bestaat op de voorvleugels uit eene, den voorrand niet bereikende, eerste dwarslijn, uit eene onduidelijk van de eerste lijn gescheiden ringvormige ronde en tapvlek, uit eene dergelijke, langwerpige, boven opene niervlek, uit eene juist aan den houtgelen voorrand dikkere, geslingerde, langs ader 2 geheel of bijna geheel uitgewischte tweede dwarslijn en uit stippen en streepjes langs de franjelijne, waarvoor de vleugelgrond ook zeer smal geel is. Franje met eene donkere lijn over den wortel.

Achtervleugels met een donker ringetje op de dwarsader en eene lijn daaruit, naar twee derden van den binnenrand, welke eigenlijk het onderind der langs ader 2 geheel uitgewischte donkere hooglijne is. Streepjes langs de franjelijne en de wortellijne der franje hier sterker uitgedrukt. De franje is iets grijzer dan de vleugelgrond, aan den staarthoek der achtervleugels bij den ♂ tot het dubbele verlengd.

Onderzijde der vleugels ongeveer gelijk aan hunne bovenzijde, de voorvleugels echter vrij sterk donker gewolkt. Achterlijfsrug graauwbruin, de buik vuilwit. Pooten grijs.

Java: Tegal, Kemanglen, Mr. Th. J. Lucassen. In mijne collectie.

Genus **Coptobasis** Led.

45. **Möllingeri** m. nov. spec.

Een man van 37 mm. vlugt.

Hoewel door den bouw der sprieten en de smallere en spitsere voorvleugels een weinig van de normale soorten van *Coptobasis* afwijkende, zijn die verschillen toch niet zóó belangrijk, dat eene opname in dit genus gedwongen zou kunnen heeten; ook ken ik geen ander, waarin *Möllingeri* beter geplaatst ware.

De wortel der sprieten, die zoo lang zijn als drie vijfden der voorvleugels, is verdikt en heeft een fijn, vrij lang, iets gekromd tandje aan de voorzijde. De schaft schijnt in het midden verdikt, maar bij nadere beschouwing ziet men, dat hij bezet is met korte, stompe tanden, als die van een kamrad, welke eerst op een vijfde van den schaft beginnen, tot het midden gelijkmatig in grootte toenemen, dan weder verminderen en tegen het laatste vijfde ophouden. Verder neemt men nog eene korte bewimpering waar. Palpen dun, opgericht en gebogen, niet geheel tot den schedel reikende en stomp. Bijpalpen zeer dun. Aangezicht vlak. Ligchaam iets slanker gebouwd en het achterlijf wat langer dan bij de meeste soorten; de staartpluim is bijeengestreken en vuilwit, maar overigens is de grondkleur der beschreven ligchaamsdeelen en die der vleugels roetachtig zwartbruin. Laatstgenoemde zijn ongeteekend en de iets glanzige voorvleugels hebben een paarsblauwen weerschijn, de doffere achtervleugels eenen bruinen gloed. De achterrand der voorvleugels is schuiner en hun staartheok stomper dan bij de andere soorten (*Textalis*, *Luminalis*, *Opisalis* Led.), meer zooals bij de op dezelfde plaats sterk vergroot afgebeelde *Piletocera Ramentalis* Led.

Onderzijde der vleugels roetbruin, ongeteekend, de borst vooraan

helderwit, overigens meer graauwbruin, evenzoo de aan de binnenzijde lichtere pooten. Buik vuil geelwit.

Oost-Java, Residentie Besoeki, Djember, 1300—2500 voet. Möllinger. Collectie van den heer J. H. R. Neervoort van de Poll.

Genus **Nesarcha** Meyrick.

(Trans. Ent. Soc. of Lond. 1884, p. 330).

46. **Bilunalis** m. nov. spec.

Twee ♂♂ en een ♀; 19—22 mm.

Het is eigenlijk om het toch al zoo groote getal der Pyraliden-genera niet nog weder te vermeederen dat ik deze, ligt kenbare soort voorloopig in het genus *Nesarcha* Meyr huisvest want zij verschilt, bij vrij wel overeenkomenden vleugelvorm, door veel kloeker gebouwd lijf, de helft kortere en minder spitse palpen en door iets, ofschoon weinig uitstekend voorhoofd. Ook is de achterrand der voorvleugels op ader 4 rond gebogen, die der achtervleugels bijna vlak.

Palpen snuitvormig, iets stomp, anderhalfmaal zoo lang als de kop, geheel onderaan wit, verder geelbruin als de kop en sprieten. Deze zijn drie vijfden zoolang als de voorrand der voorvleugels, bij den ♂ fijn bewimperd. Bovenzijde van lijf en vleugels aardbruin, dof, alleen aan de punt en langs den achterrand (op de achtervleugels smaller) iets paarsachtig en flauw glanzig. Voorrand der voorvleugels smal bruingeel, een liggend half maantje in hunne middencel en een streepje langs de binnenzijde van het bovenste derde eener zeer flauwe lichte, met den achterrand evenwijdige dwarslijn, helderwit, iets glanzig, fijn donker gezoomd. Achtervleugels met eene dergelijke flauwe lichte dwarslijn als de voorvleugels, die ook ongegolfd is. De franje is van de omgebogen, vrij scherpe spits der voorvleugels tot ader 5 helderwit, verder tot den staarhoek der achtervleugels bruingeel, met eene fijne donkere lijn over den wortel.

Onderzijde geelbruin, zwartbruin gemengd, vooral op de achtervleugels, eene dikke dwarslijn mede zwartbruin, de witte streepjes

als boven, ook de franje. Borst, buik en de gewoon gevormde pooten bruingeel.

Aderstelsel als bij *Botys*, 10 en 11 nader bijeen dan bij *Nesarcha Hybreadalis* Meyr., schuiner en bovenaan iets gebogen.

West-Java, Buitenzorg (Oudemans) Java (Fruhstorfer, coll. Hering) Deze soort herinnert aan mijne *Gonocausta? Invertalis* (Tijds. v. Ent. 20, p. 78, pl. 6, fig. 4), die ik thans niet kan onderzoeken.

Genus **Hydriris** Meyrick.

(Trans. Ent. Soc. of London 1890, p. 463).

(*Spanista* Led.).

47. **Angustalis** m. nov. spec.

Twee paren, 13–17 mm.

Van dit genus, dat verdoopt moest worden, zijnde de naam *Spanista* volgens den heer Meyrick bij de Hymenoptera verbruikt, waren tot dusverre twee soorten bekend, namelijk de Europesche *Ornatalis* Dup. die ook in Afrika, Oost-Indië en op Nieuw-Guinea voorkomt en *Pretiosalis* Snell., Tijds. v. Ent. 23, p. 239; 27 p. 47 pl. 4 fig. 9, 9a, van Celebes; de laatste met eene zeer middelmatige afbeelding. Eene derde heb ik onlangs leeren kennen. Zij is na aan de welbekende *Ornatalis* verwant, zoodat het voldoende zal zijn, de verschilpunten op te geven. Vooreerst is de vlinder kleiner (*Ornatalis* 19—22 mm.) en smalvleugeliger, zijnde de achterrand der achtervleugels slechts zeer weinig gebogen en het achterlijf, bij de wijfjes ruim tweemaal, bij de mannen wel twee en een halfmaal zoo lang als hun binnenrand. Grondkleur der bovenzijde lichtvuil zemelgeel, niet zooals bij *Ornatalis* op de voorvleugels tot de tweede dwarslijn langs den voorrand breed licht schorsbruin en overigens, op de achtervleugels tot de booglijn, wit, iets onzuiver. De tweede dwarslijn loopt schuin en op de achtervleugels maakt de booglijn in het midden naauwelijks eene bogt. Overigens is de teekening aangelegd als bij *Ornatalis*.

In de generieke kenmerken, zooals die door Lederer beschreven zijn, merk ik geene afwijking op.

Java, Tegal: Lucassen. In mijne collectie.

Genus **Hydrocampa** Guen., Led.

48. **Phlegetonalis** m., nov. spec.

Eenige exemplaren van beide seksen; 17—21 mm.

Deze soort, welke tot afdeeling A van *Hydrocampa* Led. behoort, heb ik in twee variëteiten voor mij. Bij de eerste, waarvan de exemplaren allen mannelijk zijn, is het lijf bleek bruingrijs, met zwartgrijs gevlekten thorax en fijn wit geringde achterlijfsringen. Het wortelderde der voor- en achtervleugels vormt een afgerond zwart veld, door eene witte dwarslijn gedeeld en afgezet, waarin soms ook de aderen vervloeiend wit beschud zijn. Op de voorvleugels is het nu volgende tweede vierde, als een onder en boven even breede band en op de achtervleugels ruimschoots het midden-derde, zuiver wit, zonder andere teekening dan een zwart middenpunt op de dwarsader der laatsten. Tweede helft der voorvleugels zwart, roetbruin gemengd, met eene fijne witte dwarslijn, wortelwaarts van welke de grond tegen den voorrand min of meer met fijne witte langslintjes is geteekend. Achter de dwarslijn ziet men, op ruim $\frac{1}{2}$ mm. van de zwarte, fijn wit afgezette franjelijijn en evenwijdig daarmede loopende, eene reeks witte stippen van zeer ongelijke grootte. Op de achtervleugels is de grond voorbij het witte middenveld, achter eene alleen tegen den voor- en binnenrand duidelijke, in het midden uitgewischte witte, fijn donker afgezette booglijn, aan het puntderde zwart met een paar witte vlekjes, verder bruinachtig, sterk wit gemengd.

Bij de tweede variëteit, waartoe, naar het schijnt, de wijfjes behooren, zijn de voorvleugels geheel roetzwart, met drie zeer fijne witte dwarslijnen en de witte stippen voor den achterrandsrand als bij den man, maar kleiner en ten deele ontbrekende. Achtervleugels als bij den man.

Onderzijde met eene donkergrijze schets van de teekening der bovenzijde. Franje zwart, min of meer wit gestreept, op de achtervleugels onder de zwarte puntvlek wit. De lipvoelers zijn op zijde zwart, met witten voorrand, overigens als bij *Stagnata* gevormd. gevormd. Sprietten bleekbruin, draadvormig, bij de wijfjes veel dunner.

West-Java, Buitenzorg. Leidsch Museum.

49. *Exsolvalis* Snell., Lep. in Reize in Midd. Sumatra p. 76. (1880) — id., Trans Ent. Soc. of London 1890, p. 638.

Cymoriza Inextricata Moore, Descr. Indian Lep. p. 210, pl. VII fig. 7 ♂ (1888).

Cym. Rivularis Moore, l.c.p. 210 pl. VII, fig. 8 ♀.

Sedert 1890 heb ik ook gelegenheid gehad een Javaanschen man dezer soort te onderzoeken. Behalve de op ader 4 eenigszins hoekige achterrands der voor- en achtervleugels vind ik echter geene afwijking van *Hydrocampa* Led. en dus komt het mij onnoodig voor om, ter wille van dit verschil, het groote getal der Pyraliden-genera nog te vermeerderen. Eene *Cymoriza* Guen. (nec. Led.) is *Exsolvalis* volstrekt niet. Ook geene *Paracymoriza* Warr. (*Cymoriza* Led., nec. Guen.) De man heeft aan de basis der achterpooten twee zwarte pluimpjes. Zij ontbreken bij het wijfje.

Het eindlid der palpen is stomp, als geknot, doch dit komt bij meer soorten van *Hydrocampa* voor. Verder zijn de bijpalpen bovenaan verdikt, eenigszins penseelvormig, zooals trouwens bij, alle mij bekende soorten van het genus. De bijpalpen van *Hydrocampa* zijn door Lederer, Beitrage pl. 4, fig. 33 niet goed afgebeeld; ook zijn zij hooger aan den kop ingeplant dan aldaar is voorgesteld.

Ader 10 der voorvleugels komt uit den voorrand der middencel.

Ik geef hierbij eene nieuwe afbeelding der soort door den heer A. J. Wendel, daar de beide door Moore geleverde niet uitmuntend mogen heeten, en merk daarbij op dat de tand van de tweede dwarslijn der achtervleugels zeer verschilt, soms is hij nog flauwer dan bij het afgebeelde voorwerp doch ook wel veel duidelijker.

Exsolvalis is mij tot heden bekend van Indië (Sikkim), Sumatra en Java.

50. **Coenosalis** m. nov. spec.

Een ♂ van 20 mm. vlugt.

Mede eene tot afdeeling A van Lederer's genus *Hydrocampa* behoorende soort; zij is nog iets slanker gebouwd en smalvleugeliger dan *Stagnata* Don. en onder de mij bekende door hare slijk- of stofgrijze kleur en de fijne, eenvoudige grijswitte teekening zeer kenbaar.

Palpen grijs, kort beschubd, ongeveer als bij *Stagnata*, het eindlid iets korter. Sprieten draadvormig, bruingrijs; kop en thorax donker stofgrijs, het aangezicht op zijde en de halskraag lichtgerand.

De bovenzijde der vleugels heeft de vermelde slijk- of stofgrijze kleur en is zonder glans doch fijn beschubd. Middenveld der voorvleugels iets lichter, door twee grijswitte, aan de toegewende zijden fijn donker afgezette dwarslijnen gezoomd, de eerste onder den voorrand kort gebroken, verder ongebogen, de tweede, aan den voorrand op drie vierden beginnende, is onafgebroken; zij maakt eerst eene groote, iets vlakke bogt, wendt zich dan binnenwaarts en loopt eindelijk, in cel 1b scherp gebroken, in den binnenrand uit. Het middenveld is met eene groote, slecht begrensde, zwartgrijze middenvlek geteekend. Derde veld der voorvleugels met eene grijswitte lijn op eenigen afstand van de mede grijswitten fijne franjelijijn.

Op de achtervleugels is het middenveld eenkleurig met de beide andere velden en begrensd door twee, tegen den binnenrand iets convergeerende grijswitte booglijnen. Franjelijijn grijsgeel; ook hier voor haar sporen van eene fijne grijswitte lijn. Franje grijs met eene donkere lijn over den wortel.

Onderzijde der vleugels grijs; de voorvleugels langs den achterrand en de geheele achtervleugels witachtig; eene dikke booglijn, de achterrandsrand smal en eene middenvlek der achtervleugels donkergrijs. Franjelijijn fijn grijsgeel.

Zuid-Celebes, Bantimorong. C. Ribbe. In mijne collectie.

Genus **Oligostigma** Guen.

(Snellen, Tijds. v. Ent. 19 (1875—76), p. 186—209).

51. **Adjunctalis** m. nov. spec.

3 mannen van 22—26 mm. vlugt.

Deze soort heeft, bij oppervlakkige beschouwing, veel overeenkomst met *Olig. Crassicornalis* Guen. Delt. et Pyr. p. 261 (♂) Snell., l.c.p. 189, 203, pl. 9, fig. 8, *a—e*; (*Javanalis* Guen., p. 262 (♀)). Zij mag er welligt dikwijls mede verward worden, doch twee kenmerken onderscheiden althans de mannen (het ♀ van *Adjunctalis* ken ik niet) onmiddellijk. In de eerste plaats de palpen (lipvoelers). Deze zijn bij *Crassicornalis* weinig langer dan de kop, het tweede lid is iets korter dan lid 1, langer dan lid 3 maar in dikte gegevenredigd aan beiden, ofschoon niet zoo lang behaard als het eerste. Bij *Adjunctalis* daarentegen, zijn zij bijna anderhalf maal zoo lang als de kop, lid 2 is dunner dan lid 1 en 3, bijna doorschijnend, lichter gekleurd dan lid 3. Vervolgens is de omslag aan den voorrand der mannelijke voorvleugels anders; bij *Crassicornalis* beslaat hij het tweede en derde vijfde van den voorrand (dit is op de afbeelding in deel 19 niet geheel juist) bij *Adjunctalis* strekt hij zich van een vijfde tot vier vijfden uit en is alleen aanvankelijk grijs gekleurd, als de voorrandswortel, later echter okergeel. Deze zijn de voornaamste verschilpunten; bovendien is de winkelhaakvormige streep van het laatste derde der voorvleugels grootendeels bruinachtig okergeel, niet graauwbruin en de punt der voorvleugels spitser dan bij *Crassicornalis*. Overigens is er veel overeenkomstigs, ook in grootte; mijn grootste ♂ van *Crassicornalis* heeft mede eene vlugt van 26 mm. De teekening der achtervleugels is dezelfde, evenzoo het aderstelsel, de pooten de sprieten. Deze zijn slechts weinig dunner.

Lid 1 der palpen lang behaard, bleekgeel, 2 bijna wit, 3 donkerder geel dan 2. Sprieten bleekgeel, ook de kop. Halskraag okergeel. Schouderdeksels met eene donkergrijze stip aan den wortel, vervolgens wit, de tweede helft okergeel als die van

den thoraxrug welke ongeveer wit is. Achterlijf onzuiver wit, bruingeel bestoven, de staartpluim grijs.

Voorrand der voorvleugels aan den wortel en aan het begin van den verderop okergelen omslag grijs bestoven. Winkelhaak bruinachtig okergeel, hier en daar een weinig grijs bestoven. Binnen den haak geen donker streepje. De fijn zwart gezoomde streep op den achterrاند en de binnenrand zijn levendig okergeel. Franje grijs, glanzig. De middenstreep der achtervleugels is van den binnenrand tot ader 2 even breed als de streep op den achterrand, okergeel als deze, met grijzen buitenrand en smaller, geheel grijs, omgebogen boveneind. Achterrاندstreep fijn zwart afgezet, onder de uitsnijding graauwachtig okerbruin gekleurd en aldaar met twee zwart afgezette witte stippen. Boven de uitsnijding wordt de gele streep zeer onduidelijk. Franje lichter grijs dan die der voorvleugels.

Onderzijde wit, met eene, grootendeels grijze, schets van de teekening der bovenzijde.

Java: Tegal, Kemanglen. Mr. Th. F. Lucassen. Exemplaren van West-Java, door Fruhstorfer gevangen, bevinden zich ook in de collectie van den heer Hering, te Stettin.

Genus **Musotima** Meyr.

(Trans. Ent. Soc. of London 1884, p. 289).

52. **Incrustalis** m. nov. spec.

Twee mannen van 14 en 17 mm.

Bij deze soort ontspringen de aderen 7 en 8 der achtervleugels uit den voorrand der middencel, vóór haar einde, het voorhoofd is vlak en de bijoogen zijn aanwezig. Zij behoort dus tot het genus *Musotima* Meyrick maar verschilt in vleugelvorm wel niet veel, maar toch eenigszins van de drie, mij in natura bekende soorten (*Ochropteralis* Guen., *Timaralis* Feld. en Rog. en *Aduncalis* Meyr.) want de achterrاند der voorvleugels is, ofschoon een weinig gegolfd, bijna regelmatig gebogen en die der achtervleugels onder de punt, die vrij duidelijk is, uitgesneden, meer dan bij de ge-

noemde species. Verder moet ik als eene bijzonderheid aanteekenen dat op de onderzijde der voorvleugels, tusschen ader 10 (die uit één punt met 8 ontspringt (9 ontbreekt) en de korte, steile, op ader 12 stuitende ader 11 een ovaal, kaal indrukssel aanwezig is. Eindelijk zijn de aderen 4—5 en 6—7 der voorvleugels gesteeld. Deze kenteekenen verwacht ik dat bij het ♀ ten deele zullen ontbreken.

Palpen dun, glad beschubd, sikkelvormig gebogen; het eindlid spits, korter dan de helft van 2. Sprieten zoo lang als drie vijfden der voorvleugels, de leden tegen de punt duidelijk afgescheiden, de schaft vrij lang bewimperd. Grondkleur van thorax en voorvleugels okergeel, bij het grootere exemplaar, tusschen de teekening, die uit fijn donkerbruin gerande, bijna zilverwitte vlekken bestaat, vrij sterk roestbruin bestoven, vooral op de achtervleugels en bij beiden hier en daar met bleekere plekken. Aan den binnerrand der voorvleugels ziet men drie witte vlekken, twee bij den wortel, eene stomp driekante, iets schuine op drie vierden. Voorrand met eene witte vlek, ongeveer op een derde, daarachter een grijs vlekje, midden van den vleugel met een onduidelijk wit vlekje; op drie vierden een wortelwaarts ingesneden, vooral buitenwaarts duidelijk bruingerand streepje en voor den achterrand eene driekante witte vlek boven de helft en eene halfronde in den staarhoek. Achtervleugels met twee in het midden afgebroken witte, bruin gerande dwarsstrepen en eene reeks witte vlekken vóór den achterrand. Franje onregelmatig wit, bruin en geel gevlekt. Onderzijde der vleugels als boven gekleurd en geteekend maar zeer veel bleeker en onduidelijker.

Achterlijf okergeel, wit gevlekt. De pooten zijn vuilwit, met even lange sporen als bij *Aduncalis*.

West-Java: Pengalengan, 4000 voet: Fruhstorfer. (coll. Hering te Stettin); Buitenzorg: J. G. Oudemans.

VERKLARING DER AFBEELDINGEN.

Plaat 5.

- Fig. 1. *Goossensia Darabitalis*, Snell.
 2, 3. *Endotricha Eoidalis*, Snell.
 4, 5. — *Suavalis*, Snell.
 6, 7. *Conogethes Semistrigalis*, Snell.
 8. *Margaronia Angustalis*, Snell.
 9. *Pitama Nigricollis*, Snell.
 10. *Glyphodes Iaculalis*, Snell.
 11. *Phakellura Abruptalis*, Snell.
 12. *Coptobasis Möllingeri*, Snell.

Plaat 6.

- Fig. 1. *Glyphodes Spectandalis*, Snell.
 2, 3. — (*Talanga*) *Dilectalis*, Snell.
 4. — (—) *Advenalis*, Snell.
 5. *Psara Selenialis*, Snell.
 6, 7, 8. *Plectrona Dohrni*, Snell.
 9, 10. *Hydrocampa Phlegetonalis*, Snell.
 11. *Ercta Pedicialis*, Snell.
 12. — *Dixialis*, Snell.
 13, 14. *Hydrocampa Exsolvalis*, Snell.
 15, 16. *Oligostigma Crassicornalis*, Guen.
 17, 18. — *Adjunctalis*, Snell.
-

Snellen, P. C. T. 1895. "Aanteekeningen over pyraliden met beschrijving van nieuwe genera en soorten." *Tijdschrift voor entomologie* 38, 103–161.

View This Item Online: <https://www.biodiversitylibrary.org/item/40957>

Permalink: <https://www.biodiversitylibrary.org/partpdf/37146>

Holding Institution

Smithsonian Libraries and Archives

Sponsored by

Smithsonian

Copyright & Reuse

Copyright Status: NOT_IN_COPYRIGHT

This document was created from content at the **Biodiversity Heritage Library**, the world's largest open access digital library for biodiversity literature and archives. Visit BHL at <https://www.biodiversitylibrary.org>.